

Mluvené slovo je originálním semenem

část 1

¹ Dobré ráno, přátelé. Jsem tak šťasten, že tady můžu být. Dnes ráno začneme trochu dříve. Je mi vždy líto, když vidím, že nemáme dost místa k sezení, a uvědomuji si, že stát není zrovna příjemné. Dnes ráno jsem řekl, že tentokrát budu potřebovat hodně času. A myslím si, že by bylo velice pěkné, kdyby během shromáždění někdo ze sedících uvolnil místo někomu stojícímu, a tímto způsobem si dopřejete vzájemného odpočinku, a jestli by někdo potřeboval jít ven, aby se trochu prošel, pamatujte, že s ohledem na to, že to bude dlouhá bohoslužba, to bude zcela v pořádku. Potom si můžete vyměňovat svá místa.

² Tak tedy, víme, že oni mají v plánu přestavět tento stánek na větší, mohutnější modlitebnu, aby měli dostatek míst k sezení. A myslím si, že do této modlitebny se vejde jen asi tak 250 až 300 lidí a právě teď je tu přibližně o sto více. A tak to bude... a když sem přicházím, vidím lidi, jak jezdí sem a tam a nemohou najít místo k zaparkování a samozřejmě, když přijdou sem ke dveřím a vidí ten natlačený sál a okolo stěn stojící lidi, a tak dále... a také na pódiu, pak odcházejí. A my chceme, aby jeden každý mohl slyšet poselství Páně, jak se ho snažíme přinést.

³ Chci vám hned teď oznámit, že se budu snažit mluvit až do dvanácti a pak po... ve dvanáct se rozejdeme. A tak budete mít možnost si dát něco k snědku. Během této doby, kazatel, zdejší pastor, bratr Neville, bude konat bohoslužbu křtu. A vy, kteří si odskočíte něco sníst, se pak znovu vrátíte a já budu chtít být tady za kazatelnou přesně ve dvě hodiny; a pak odpoledne budeme pokračovat.

⁴ Tento týden jsem strávil mnoho času na modlitbě; a nebudu to schopn dokonce ani všechno probrat, budu muset asi čtvrtinu nebo třetinu z toho, co chci lidem říci, vynechat. Nuže, a tak vám děkuji za vaši milou spolupráci, že přicházíte sem do shromáždění, za to, co jste pro nás udělali a v čem nám pomáháte, a že se za nás modlíte.

⁵ Měl jsem možnost před chvílí mluvit s jedním starým mužem a ženou, kteří jsou... známe je jako bratra a sestru Kiddovy, kteří byli po všechna ta léta tak věrní. Oni se tu před chvílí zastavili. Řekl jsem jim, aby na okamžik vešli dovnitř; chtěl jsem se s nimi na chvíli vidět. Ó, měl jsem tu čest si promluvit s těmi starými lidmi, kteří kázali

evangelium, když jsem byl ještě malým dítětem. A to staré, slavné evangelium se stává čím dál tím lepší, zatímco se přibližujeme ke konci cesty.

A teď, leží tady nějaké modlitební kapesníčky a já se chci za chvíli za ně pomodlit. A tak skloňme nyní na chvíli naše hlavy k modlitbě.

Jan 12:32

6 Náš nebeský Otče, Ty jsi řekl ve svém Slově: „A já, když budu vyzdvižen od země, potáhnu všechny k sobě.“ A to je cílem našeho života, vyzdvihnout Ježíše Krista před touto umírající lidskou generací, že Ježíš Kristus je stále Synem Božím, Spasitelem světa. A já jsem tak šťastný, že mohu vědět, že žiji tam, kde je lid, který tomu věří; spolu s dalšími tisíci, kteří Jej přijali za svého Spasitele.

7 Jsem si vědom toho, že až tento život pomine, bude život tam na druhé straně a bude to tak nádherný život, že všechno toto lopocení a těchto pár hodin, během kterých procházíme skrze tyto stíny a úskalí našeho života tady na této zkušební půdě; že teď pouze vcházíme na oběžnou dráhu, očekáváje na odpočítávání, protože zanedlouho nastane doba, ve které se naplní Boží čas. Ta velká ruka, která tak dlouho zadržovala tento čas, ho nakonec uvolní a jeho Církev se zvedne z této země tam do toho prostoru, do země, kde nebude nemoci, zármutku, stáří, smrti. A proto jsme se dnes shromáždili, Pane, abychom vyjádřili své pocity o těchto věcech.

8 Jsme velice rádi, že víme, že jsme sem nepřivedli tyto lidi nadarmo; ale že byly dokázány ty největší skutečnosti, jaké kdy svět viděl, že Syn Boží, který dal ta zaslíbení, není mrtev, ale žije navěky mezi námi. A jsme dnes ráno, Pane, nade vše tak šťastní, že i kdybychom vlastnili celý svět a mohli jsme být mladí stovky let, aby se z toho radovat, byl by to jen okamžik ve srovnání s časem, který je připraven pro ty, kteří Ho milují. A tak se snažíme poukázat, ať už našim bratrům či sestrám, na tu velikou hodinu, která přichází. A když vidíme, jak se blíží ten čas, Pane, naše srdce hoří. Chceme být připraveni.

9 Jeden po druhém odcházíme tou stezkou. Právě jsme pohřbili jednu z našeho středu, naši sestru Bellovou, která nečekaně odešla (jak si to přála), tak náhle, že jsme se k ní ani nestačili dostat, abychom se za ni pomodlili, ale to bylo její přání, odejít... vidíme, jak jsi dobrý, že nám dávaš všechny věci, po kterých toužíme v našich srdcích. Ani jednu z nich nenecháš bez odpovědi. Ty jsi to zaslíbil.

¹⁰ A teď prosíme, abys dnes přivedl naše srdce k tomu, abychom Ti porozuměli — ty, kdo Ti nerozumí. Přiveď hříšníky k pokání; přiveď nemocné k uzdravujícímu poznání Boha. Ó, Bože, požehnej své svaté a svaž jejich srdce dohromady. A když se tyto pásy rozejdou do měst a sborů, do všech národů po celé zemi, nechť ti sloužící bratři, kteří tomu možná nerozuměli, ať porozumí, aby tvoje Církev mohla být připravena.

¹¹ A teď, ó, Pane, který jsi mne oddělil od života mé matky, který jsi mě krmil po všechny dny mého života a přivedls mne skrze svoji milost až k této hodině, pocituji, že to byla Tvá vůle, abych vysvětlil lidem, proč jsem se choval a jednal takovým způsobem, kéž by to bylo tak, aby tomu lidé lépe porozuměli, Pane, té svéráznosti tvého služebníka.

¹² Vyslyš, Otče; a aby tato Písma a text slov, která jsme si zapsali během tohoto týdne modlitby a studia, nechť ona padnou do dobré půdy, kdekoliv byla slyšena — do půdy, kde se mohou uchytit a být vyživovány, a pak všechna chvála bude dána Tobě, protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

¹³ Pro ty lidi, kteří sedí tam venku, v autech, kteří se sem nemohli dostat, zapínám tady právě teď takový malý přístroj; nastavte si vaše rádia na frekvenci 1150 a budete moci poslouchat toto poselství rovnou ze svého autorádia.

(Nuže, je tady toto konektor? Je to zapnuto, je to pro nahrávání?)

¹⁴ A teď se obracím k vám, přátelé, k těm, jež jste tady i k těm, ke kterým kdekoliv dorazí tyto pásy; cítím, že dlužím lidem vysvětlení mnoha věcí, o kterých jsem mluvil nebo jsem udělal. Velice často ke mně přicházeli lidé a říkali: „Náš pastor řekl, „proč jsi to tak udělal, bratře Branhame? Proč jsi tohle řekl? A co tě vedlo k tomu, že jsi to tak udělal?“ Tak tedy, z celého svého srdce, všechno, co jsem udělal, jsem udělal s tím nejlepším záměrem, jak jen to šlo. A všechno, co jsem řekl, jsem řekl ze srdce. A dělal jsem to s určitým úmyslem; a dnes ráno se budu snažit s pomocí Boží, z Bible vysvětlit ten záměr, a proč jsem to dělal.

¹⁵ Tak tedy, snad v takovéto početné skupině lidí; je tu pravděpodobně mnoho kazatelů a mnozí další to budou poslouchat; a já si přeji, abychom měli dost času, abych předložil všechno, o čem jsem přemýšlel a podložil to Písmem... a podložil to lidem Písmem. Ale co se týče mých bratrů: i kdybyste se mnou nesouhlasili — mluvím teď

k vám tady, i k těm, kteří budou poslouchat tyto pásky. Možná jste se mnou naprosto nesouhlasili pro můj postoj k věcem, jež považuji za správné. A vy máte právo se mnou nesouhlasit, protože to můžete vidět jinak; ale doufám, že dnes ráno s pomocí Boží vám budu moci zdůvodnit, proč zaujímám tento postoj.

¹⁶ A nikdy jsem... mnohokrát jsem hanil církev, denominace, oblékání žen, jednání mužů. Myslím si, že jsem to všechno podepřel Slovem. A ani jednou, Bůh zná mé srdce, ani jednou jsem neměl proti nikomu špatný postoj. Nezáleží na tom, jestli jejich a mé názory byly od sebe stejně daleko jako je východ od západu, stále jsem je miloval. A dokud ve mně přebývá Duch Boží, vždy budu milovat jeho církev — jeho lidi. Bez ohledu na to, co oni dělají, jak se mnou nakládají, to s tím nebude mít nic společného. Já je stále miluji.

2. Mojžíšova 16:2 2. Mojžíšova 32:32 4. Mojžíšova 14:11, 12 4. Mojžíšova 16:21 5. Mojžíšova 9:14

¹⁷ Vzpomínám si na jednoho muže jménem Mojžíš. Ti lidé neustále, (jak bychom to řekli zde na jihu), mu stále hráli na nervy — prostě musel být stále ve střehu. Všude samé reptání a stesky, a tak dále. Ale Mojžíš, když přišlo k tomu rozhodujícímu okamžiku, když Bůh řekl: „Odděl se od nich, protože tě vezmu a učiním tě národem,“ Mojžíš se vrhl do cesty Božímu hněvu. Řekl: „Odstraň mne, a ne ten lid,“ ty, které nazval buřiči, (vzpírali se Bohu a jemu), přesto je tak miloval, že řekl: „Odstraň mne a je zachraň.“ To byl Kristus v Mojžíši.

¹⁸ A jestliže člověk, bez ohledu na to, nakolik někdo jiný s ním nesouhlasí; jestli on to tak nepocituje, pak věřím, že je tam nedostatek Krista — když ve svém srdci, ne na svých rtech, ale ve svém srdci nemá takový soucit s lidstvem.

¹⁹ Byl jsem jednoho dne překvapen (neberte to teď pouze jako nějaký smysl pro humor), ale v Chicagu probíhalo shromáždění a seděl tam nějaký muž a stále opakoval: „Chci vidět doktora Branhama.“ Měl na hlavě veliký klobouk a velké bílé kříže, asi tak dvacet až dvacet pět centimetrů dlouhý a široký kříž, na své hrudi a rouchu, a byl velice divně oblečen, se směšnými prsteny, s růženci, a tak dále. A já řekl bratru Baxterovi, který byl mým společníkem, řekl jsem mu: „Přiveď ho tam do pokoje. Popovídám si s ním.“ A on si tam ke mně přisedl a řekl: „Mám vás oslovovat ‚otče‘ nebo ‚velebný pane‘ nebo ‚starší‘ nebo, jak si přejete, abych vás oslovoval?“

²⁰ Řekl jsem: „Pokud mě milujete, říkejte mi ‚bratře‘.“ A on to respektoval; a řekl mi titul, který, ó, potřeboval bych na to několik rádků, pokud bych to chtěl napsat, ty tituly, názvy té církve a jeho titul

v jeho církvi. Ale řekl jednu věc, která se mě stále drží. Řekl: „Zajímám se o toto, bratře Branhame.“ Řekl mi, o co se zajímá ve své církvi a o svých věcech. Řekl: „Zajímám se o jednu rasu“, řekl, „je to lidská rasa“.

21 Řekl jsem: „Tak to si podáme ruce.“ Lidská rasa, každý člověk, každé vyznání, každá barva pleti a každý jednotlivec, za kterého zemřel Kristus, je dnes ráno objektem mého zájmu. A vždy jsem usiloval o to, aby to bylo objektem mého zájmu.

22 Nyní bych chtěl přečíst a potom jen... nemám v úmyslu kázat, protože by to bylo pravděpodobně, asi tak přinejmenším... o čem chci mluvit, zabere mi to pravděpodobně čtyři nebo pět hodin. A tak teď asi po dvou hodinách si uděláme přestávku, pak se rozejdeme, půjdeme na oběd a pak se sem ve dvě hodiny vrátíme zpět. Buďte tu před druhou, protože chci začít přesně ve dvě. Buďte tu kolem půl druhé, pokud budete moci. Večer pak skončíme včas.

23 Musím ještě dnes odpoledne odjet do Tiftonu v Georgii, kde budu mít zítra večer ve středoškolské posluchárně shromáždění — prostě jednoduché kázání. A potom odtamtud, nevím. Prostě, kamkoliv mne On odtud povede. Na mnoha místech... bratr Arganbright a jiní volali ze zámoří, abych tam hned přijel a také z celého západu, z Kanady, z celého světa. Ale já budu... věřím, že když skončím, prohloubí se o tom vaše poznání, pokud mi Bůh pomůže vám to podat tak, jak to bylo podáno mně; pak, po bohoslužbě, doufám, že tomu porozumíte.

Jan 5:39

24 A potom, pokud vyvstanou nějaké otázky, něco, čemu byste nerozuměli, prosím, abyste si vzali své poznámkové bloky; a pak vy, kteří máte magnetofony, můžete si opatřit tyto pásky, vzít si je domů a sednout si k tomu s otevřeným srdcem — prostě s otevřeným srdcem. Odložit všechno stranou a říci: „Pane, zrovna jsem se uvolnil; jsem připraven poslouchat,“ a pak, když na něco narazíte, zastavte magnetofon a vezměte si Písmo. A Bible říká, Ježíš řekl: „Ona svědčí o mně.“ Vidíte? Podívejme se na to skrze Písmo a zjistíme, zda je to v pořádku.

1. Mojžíšova 1:1-13

25 A teď chci, abychom si otevřeli... (Promiňte. Zrovna zde. Oni mi ukazují, abych mluvil do jiného mikrofonu. Dnes ráno je jich tu více a já nevím, do kterého mám mluvit.) Nuže, přejděme do Písma... začnu v 1. Mojžíšové a skončím dnes večer ve Zjevení. Věřím ve Slovo. 1.

Mojžíšova, začínáme v 1. kapitole, chci přečíst jistý odstavec Slova. A teď, pokud by si chtěl někdo poznačit ta... máte tužky a papír, a to, co potřebujete, protože zde mám mnoho míst Písma. Chci postupně číst všechna tato místa Písma.

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.

Země pak byla nesličná a pustá, a tma byla nad propastí, a Duch Boží se vznášel nad vodami.

I řekl Bůh: Bud' světlo! I bylo světlo.

A viděl Bůh světlo, že bylo dobré; i oddělil Bůh světlo od tmy

A nazval Bůh světlo dnem, a tmou nazval nocí. I byl večer a bylo jitro, den první.

Řekl také Bůh: Bud' obloha u prostřed vod, a děl vody od vod!

I učinil Bůh tu oblohu, a oddělil vody, kteréž jsou pod oblohou, od vod, kteréž jsou nad oblohou. A stalo se tak.

I nazval Bůh oblohu nebem. I byl večer a bylo jitro, den druhý.

Řekl také Bůh: Shromáždte se vody, kteréž jsou pod nebem, v místo jedno, a ukaž se místo suché! A stalo se tak.

I nazval Bůh místo suché zemí, shromáždění pak vod nazval mořem. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

Potom řekl Bůh: Zplod' země trávu, a bylinu vydávající símě, a strom plodný, nesoucí ovoce podle pokolení svého, v němž by bylo símě jeho na zemi. A stalo se tak.

Nebo země vydala trávu, a bylinu nesoucí semeno podle pokolení svého, i strom přinášející ovoce, v němž bylo símě jeho, podle pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

I byl večer a bylo jitro, den třetí.

1. Mojžíšova 1:11, 12

26 Tak tedy, dnes ráno bych chtěl pomocí tohoto textu použít toto: „*Mluvené Slovo je originálním semenem.*“ Tedy, to je to, na čem chci postavit svůj text — „*Mluvené Slovo je originálním semenem.*“ Nuže, když si všimnete, Bůh řekl: „Ať to přinese své... podle svého druhu.“ Cokoliv to bylo, muselo to rodit podle svého druhu.

Matouš 24:35; Jan 1:1, 14

27 Tedy, toto Slovo Boží je věčné. Bůh, jsouce nekonečný, nemůže jednou říci tak a později to změnit na něco jiného, na lepší rozhodnutí; protože každé Boží rozhodnutí je dokonalé. On nemůže... od té chvíle, kdy jeho Slovo bylo jednou vyřčeno, Ono nemůže nikdy umřít. Ono žije dál a dál a dál, a nikdy nemůže umřít, protože Ono je Bohem. Jeho Slovo nemůže umřít tak, jako On nemůže nikdy zemřít. Proto čteme v Janovi v 1. kapitole: „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh.“

„A to Slovo se stalo tělem...“ To samé Slovo, které bylo vyřčeno na počátku se svým věčným záměrem, přišlo a stalo se tělem a přebývalo mezi námi — Boží slovo.

28 Před několika lety jsem slyšel, že nějaká žena (možná, že to není autentické), která olízla *štětce*, jímž nanášela na ručičky a ciferník hodinek *barvu* s obsahem radia, když ji míchala — a to ji zabilo. A oni uchovávali její lebku kvůli pitvě, tak nějak, a řekli, že ještě po letech, když vzali měřič nebo cokoliv k tomu používají, a když ho přiložili k lebce, mohli stále slyšet zvuk, který v té lebce vydává to radium, i když ona už je roky mrtvá. To radium tam stále působí.

29 Boží slovo stále působí. Bylo mi řečeno, že pokud by se nám podařilo sestrojít přístroj, který by to dokázal zachytit, ten lidský hlas, třeba to, co dnes mluvím — ode dneška za deset tisíc let by to mohlo být v éteru zachyceno. Je to tak, jako když hodíte kámen doprostřed rybníka. A ty malinké vlnky poté, co už nejsou vidět okem, ony se stále šíří dál, až narazí do břehu. A ta éterická vlna způsobená našimi hlasy, neustále putuje kolem země; a proto náš hlas, to, co mluvíme, bude naším soudcem. Naše svědectví povstane rovnou proti nám. Naše vlastní hlasy budou ozvěnou v našich vlastních uších na Božím soudu, když jeho velký přístroj zachytí každý hlas, který byl vyřčen — každé slovo, jenž bylo byt jen šeptem.

30 Existuje pouze jediný způsob, jak zastavit ten zlý hlas; a to je pokání. Jedině sám Bůh to může zastavit. A pokud se to nestane, on prostě půjde dál a setká se s vámi ve věčnosti. A proto, Bůh jsouce

dokonalý a jeho hlas věčný, Jeho vlastní hlas to bude muset zachytit. A tak proto On musí být v každém rozhodnutí dokonalý. Protože když On jednou něco řekne, musí to projít celou cestou a vrátit se zpět na soud.

³¹ A tak, pokud budete opravdu chápaví, nebo se o to budete snažit, budete vidět, proč jsem vždycky obhajoval Slovo Boží takovým způsobem; protože všechno ostatní musí zahynout; Bůh je ale věčný a jeho Slovo je věčné. A tak zatímco vy studujete, já se budu snažit hovořit tak dlouho, jak budu moci, abyste tato slova pochopili; a dělám to také kvůli těm páskám — abyste pochopili, že tato Bible je Slovem Božím.

³² Víme, že jdeme na soud a že ten Boží hlas nás musí někde dostihnout, poněvadž každému smrtelníkovi bylo dáno, aby to slyšel. Kazatelé jsou zodpovědní za to, aby to vyučovali a jestliže Boží hlas musí dostihnout každého člověka, pak to musíte slyšet buď tady, nebo před soudnou stolicí. A tak jestliže se v církvi nachází Boží hlas, tak potom musíte naslouchat hlasu církve, jak nám to říkají Římští katolíci. A jestliže oni sami jsou tak zmateni a různí se mezi sebou ve své nauce (Římští, Řečtí a jiné větve), potom zde nemůže být žádné místo, kde bychom mohli oprít víru, protože která z nich je tou pravou církví?

³³ Má pravdu Římská církev nebo má pravdu Řecká církev, nebo některá z těch dalších církví? Nebo mají pravdu luteráni? Nebo mají pravdu baptisté? Nebo mají pravdu metodisté? Nebo snad presbyteriáni? Kdo má pravdu, jestliže je mezi nimi takové množství rozdílů? Jeden od druhého jsou vzdáleni jako východ od západu; ovšem, podle mého mínění je Boží hlas tím soudcem. A tak Boží hlas; On je tak dokonalý — musí tedy pocházet z nějakého dokonalého zdroje. A pokud to lidé budou přinášet takovým nebo jiným způsobem na základě svých denominačních rozdílů, pak na tom, co říkají, není možné oprít bezpečně víru.

³⁴ Doufám, že je to jasné, vidíte, protože, když jeden řekne, že je to takhle... někdo říká: „Musíš se připojit do této církve, jedině v této církvi je spasení.“ — To je katolická verze. Přišli luteráni a říkají, že oni jsou tou cestou. Zde přicházejí metodisté ještě s něčím jiným, baptisté s něčím jiným, letniční s něčím jiným a vypadá to jako nějaká směsice zmatku. Potom, když přinesete toto napsané Slovo k našim bratrům, mnozí z nich řeknou: „No, to neplatí pro tyto dny.“ A jiní řeknou: „To je pouze historie.“ A jiní řeknou: „Je to básnická kniha.“ A ještě jiní: „Církev má právo to změnit.“ Na co se pak postavíme? Kde je to místo,

na kterém může spočinout víra?

5. Mojžišova 33:27; Římanům 2:16; 1. Timoteovi 1:17

35 Když Bůh, jsouce věčný... Věřím (a vždy jsem věřil), že pokud máme být souzeni... že, jestliže máme být podle něčeho souzeni, tak to bude podle Božího slova, kterému je dáno to pověření. Máme-li být tedy souzeni podle tohoto Slova, potom by byl Bůh nespravedlivý, kdyby udělal na zemi takový zmatek. A bídný lidský rozum by byl z toho natolik zmaten, že by nevěděl, co si má počít; a někdo se připojí sem a potom se připojí tam. Chudák člověk uvažuje, jak najít to správné místo. Bude naslouchat této denominaci, pak bude naslouchat jiné denominaci, a ta vypadá lépe, jak tamta; on půjde a vítě, vrátí se znovu do té první. On prostě neví, co má dělat. Ale pokud Bůh bude soudit svět podle nějakého měřítko, pak to bude podle jeho Slova. Já tomu věřím.

36 A teď, moji bratři — nyní, když to říkám, nemám na mysli jen tuto malou skupinku dnes ráno, ale mám na mysli všechny ty okolo světa, kam dojdou tyto pásky — přeji si, abyste to na chvíli se mnou vydrželi a přemýšleli o tom, že musí existovat nějaké místo soudu. Pak někteří z nich říkají: „Překlad krále Jakuba“ nebo nějaká jiná verze; a teď oni pracují na nějaké standardní verzi nebo na něčem takovém.

Jan 14:2

37 Věřím, že pokud je Bůh suverénním Bohem (a také jím je), tím věčným, On se o to musí postarat; je to na Něm. Jestli se chci dostat k Němu do nebe, je to na Něm, aby mi zařídil takové místo, kde budu vědět, co mám dělat — někde, kam budu moci položit svou ruku a říci: „To je to.“ Souhlasíte s tím? Musí existovat... je to na Něm. On by byl nespravedlivý.

38 Pokud bych řekl: „Pane, já jsem byl luterán,“ a někdo jiný by řekl: „Já jsem byl katolík,“ to jsou dva, kteří stojí proti sobě. Nuže, co si počne ten chudák? Nebo co když Katolická církev má pravdu? — Pak jsou všichni luteráni ztraceni. A co jestliže luteráni mají pravdu? — Všichni katolíci jsou ztraceni.

Žalm 119:160

39 Vidíte, musíte mít někde něco, v čem najde víra své místo odpočutí. A co se týče mne — já nevím, jak to vy ohledně této věci cítíte, ale pro mě tato Bible je tím neomylným Božím slovem. A věřím, že Bůh bděl nad svým Slovem, že ani jedno znaménko není přehozeno.

40 Nedávno mi řekla moje dcera Rebeka: „Tati, ve škole nám dokázali, že svět je starý milióny a milióny let; není to potom v rozporu

s Bibli?“

„Ne,“ řekl jsem, „není.“

41 „No dobře,“ řekla, „vždyť různé výzkumy na skalách a na různých útvarech a na stalagmitech, a tak dále, dokazují, že to kapalo milióny let; a Bůh řekl, že On stvořil nebesa a zemi během dvaceti čtyř hodin... nevyvrací to snad Bibli?“

Žalm 119:160; 2. Timoteovi 2:15

42 Řekl jsem: „Ne.“ Jestli si všimnete, když Bůh mluvil k Mojžíšovi o Bibli, řekl: „Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi.“ — Tečka! Jak dlouho to trvalo, to není naše starost. Pak jde dál a začíná ve svém čase vkládat do země semeno. Ale na počátku — to mohlo být stovky miliónů a triliónů let, celé věky; ale Bůh stvořil nebe a zemi, tečka! Tím to hasne. To je to první. Vidíte, On nedělá žádné chyby. Pavel, ten veliký kazatel řekl... řekl Timoteovi: „Usiluj, aby ses prokázal jako osvědčený, který správně vykládá Slovo Boží.“ Studuj to s otevřeným srdcem; a to je právě to, co se snažím dělat.

2. Petrova 1:20

43 A teď, s takovou osobní vírou v Slovo, pak nemohu přijmout nějaký soukromý výklad, protože Bible prohlašuje, že Bible nespočívá ve vlastním výkladu. Nyní to bylo zjeveno Duchem. Znam to místo Písma, ale právě teď nevím, kde to přesně v Písmu je; ale vy, kteří si děláte poznámky, to najdete; myslím, že je to v Petrovi, že Bible nespočívá ve vlastním výkladu.

44 A tak, když ten inspirovaný spisovatel řekl... a pokud to je špatné, nakolik jsou pak špatná ta ostatní místa? Buď je to všechno pravdivé, nebo je to všechno špatné. Nemůžete z toho udělat nic jiného. Nuže, co se týče církve, říkáte: „Dobrá, potom církev...“ Ne, jestliže jdete do církve, tak potom, která je ta pravá? Která církev je ta správná? Vidíte, musíte se vrátit do něčeho, na čem může víra spočinout. A co se týče *mé víry*, ta je na Božím slově, na přesvědčení, že Bible je Boží program pro lidi — a vždy jím byla.

Izaiáš 22:13; Jan 10:35; 1. Korintským 15:32

45 Ježíš řekl, že Písma se musí naplnit. To znamená, že všechno, co je v Písmech napsáno — (zapamatujte si to teď, protože vy, kteří si teď pořizujete pásky, na konci těchto pásků uvidíte, že se znovu k tomu vracím), totiž, že všechno, co stojí v Písmech, se musí vyplnit. Nuže, třído, necht' to do vás okamžitě vsákne. Rozumíte? Vše, co je v Písmech, se musí vyplnit. Tudíž jestliže Bůh cokoliv řekne — tady to máte! To se musí vyplnit! Jestliže ne, pak to není Slovo Boží. Jestli to

je... pokud to není Slovo Boží, kde se pak nacházíme? Buď se přidržíme něčeho, co připomíná Boha, nebo si dělejme, co chceme. Jak říká Bible: „Jezme a pijme, neboť zítra zemřeme.“ Vidíte?

⁴⁶ Tak tedy, jestli to není Slovo Boží, pak jsme všichni ztraceni; a pokud to je Slovo Boží, Bůh je vůči němu absolutně zavázán svojí ctí! Bůh, který je zdrojem veškeré cti, Bůh, který je prvopočátkem veškeré cti, který je pramenem veškeré cti, který je pramenem veškeré pravdy, se musí postavit za to, co řekl! A pokud to není Slovo Boží, kdo je potom Bůh? Kde je Bůh? Nebo, existuje vůbec nějaký Bůh?

„Ó,“ řeknete, „bratře Branham, já to cítím.“ Ó, pohané vám mohou říci totéž ohledně svých model.

Cestování vám hodně napoví, když to sami vidíte na vlastní oči.

„A tak věřím, že jsem se mohl podívat a vidět to.“

„Ano.“

„Věřím, že když jsem... věřím, protože jsem byl takto přeměněn, protože...“

⁴⁷ Já rovněž věřím, ale pamatujte, že pohané dělají totéž. Proč africká morálka zastíňuje... některé z těchto kmenů by mohly zahanbit ty zdejší Američany, jež se považují za křesťany — morálkou a čistotou těchto lidí, kteří uctívají pohanské bůžky. A tak možná to je Bůh. Rozumíte, co myslím? Vidíte, když se díváte těmto věcem rovnou do očí, je tady velký kruh, který musíte pokrýt; a tak musíte mít někde něco, kam se můžete vrátit a položit své ruce.

⁴⁸ Tak tedy, vezměme si ta luteránská vychloubání; ona zklamala! Vezměme si katolická vychloubání; ona zklamala! Vezměme si baptistická vychloubání, letniční; ona zklamala! A tak tomu nemůžete důvěřovat. Ale v Bibli není napsána ani jediná věc, kterou by Bůh nebyl skrze někoho potvrdil jako pravdu. Ona je pravdivá.

⁴⁹ Tak jak jsem častokrát říkával: „Možná, že moje víra se nepozvedne tak vysoko jako Enochova, ale samozřejmě, že nebudu stát nikomu v cestě, kdo by toho mohl dosáhnout.“ Velká víra. A proto, maje takové pozadí, mohu zcela odůvodněně věřit Bibli a právě odtud jsem vzal svůj text.

⁵⁰ Tak tedy, další věc, kterou chci říci, je to, že nevěřím, že si Bible protiřečí; a udělal jsem výzvu okolo světa, aby kdokoliv, kdo by něco takového tvrdil, aby přišel a dokázal mi to. Přejďte a dokažte to. Bible si

neprotiřečí; to vy popíráte Bibli. Bůh nemůže popírat sám sebe. A pokud ano, tak On není Bohem; a jestliže to Slovo je Bohem a protiřečí si, tím říkáte, že si Bůh odporuje; tak kde je potom váš Bůh? Stává se to příliš „husté“, není-liž pravda? — Složitě.

Matouš 11:25; Lukáš 10:21

51 Jestliže si Bůh odporuje, On pak není o nic větší než já nebo ty, protože On sám sobě protiřečí. To Slovo je zde, ale ono je skryto před zraky moudrých a rozumných.

Matouš 28:19; Skutky 2:38

52 A tak proto někteří říkají, že Matouš 28:19, kde je napsáno: „Jděte, a vyučujte všechny národy a křtěte je ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého;“ a Skutky 2:38, jež říkají: „Cíňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše“ — že si to odporuje. To si neodporuje!

Matouš 28:19; Skutky 2:38

53 Každý, kdo byl kdykoliv pokřtěn, musí být pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého. A pokud nejste pokřtěni použitím jména Ježíše Krista, pak nejste pokřtěni ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého! Jste pokřtěni v nějaké tituly související s nějakým jménem. A pokud to není to správné zjevení, pak by Bible byla na omylu, když ve všech dalších případech, jeden každý byl pokřtěn ve jménu Ježíše Krista. Ale jestliže Bible křtila... jeden každý z apoštolů napříč věky křtil ve jménu Ježíše Krista, poté, co jim dal Ježíš pověření, aby křtili ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého — v tom případě by si Bible musela absolutně protiřečit. Ale jestliže se na to podíváte... oni dělali právě to, co jim řekl. Ne tituly, ale jméno. A tak tady není žádný rozpor.

54 O kolik více příkladů bych zde mohl předložit, které jsem si i dokonce poznamenal, to, o čem lidé říkají, že si to vzájemně protiřečí. Už pětadvacet let, (teď je tomu už téměř třicet let), prosím o to, aby mi to někdo ukázal. Není tam nic takového. Opravdu ne. Je tam pouze pravda, celá pravda, a nic jiného než pouhá pravda; a naše víra právě na tom spočívá, právě tam na tom, co Bůh řekl. Nesnažte se to nějak vykládat; mluvejte pouze tak, jak je to řečeno. Nevkládejte do toho žádný vlastní výklad; a věřím, že neexistuje nic jiného...

55 Nuže, jestli jsem vás zranil, neměl jsem to v úmyslu, chtěl jsem vám pouze říci, proč tak věřím, jak věřím a proč jsem při těch věcech, které jsem udělal, jednal tak, jak jsem jednal. Snažil jsem se ukázat světu, že jsem tak jednal proto, že je to mé přesvědčení.

Zjevení 22:18, 19

56 Věřím, že každé slovo, které je přidáno do této Bible, že kdo by se tím provinil, jeho díl bude odňat z Knihy života — Zjevení 22: „Kdo

by něco přidal k těmto věcem, nebo z toho ubral..." Nevěřím, že nějaké vyznání, nějaké dogma ani cokoliv jiného je Božím plánem, ale jen doslovné Slovo Boží. Všechno ostatní je hříšné a bude s tím skoncováno a navěky to bude zatraceno — každý člověk, každé vyznání, každá denominace, nebo kdokoliv, kdo přidá nebo ubere jednu čárku z tohoto Slova. Bůh není Bohem včerejška, který by napsal nějakou knihu a dal ji do rukou nějaké skupiny lidí a dovolil, aby do toho vnesli zmatek a všechno možné, a pak by šel a soudil na základě této knihy svět. Ale ten Bůh, který ji napsal, žije! — Žije v tom a potvrzuje své Slovo. (Nuže, při studování těch pásků bych si přál, abyste to opravdu důkladně prostudovali — tuto poznámku. Rozumíte?)

Zjevení 22:18, 19

57 Tak tedy, začal jsem v 1. Mojžíšové a teď jsem přešel do Zjevení, sloučil to dohromady, dokazujíc, že to je Slovo Boží. Zjevení říká, že kdokoliv by z toho ubral nebo do toho přidal, bude mu taktéž odňat jeho díl z Knihy života. Za chvíli se dostanu do Písma... a budu z něj citovat. Zjevení, poslední kapitola.

58 A co nám ukazuje 1. kapitola? Čím je Slovo? — Nuže, Ono je věčné. Ono nemůže být neoprávněně pozměňováno¹, dodáváno do něho nebo z něho ubíráno, vidíte. Nesmí být neoprávněně pozměňováno — Bůh na to dohlíží. Nesmí být do toho cokoliv přidáváno — zkrátka nic. Nic z toho nemůže být ubráno, protože Ono je věčné, vidíte. Nuže, na základě toho vám chci ukázat, že to, co se vám snažím říci, je mezi těmito *dvěma póly* (1. Mojžíšovou a Zjevením), Ono se nebude mísit s ničím jiným.

59 Tak tedy, tady je to, v čem se budeme lišit — od této chvíle až do páté hodiny odpolední, vidíte. Tady je to, v čem se budeme lišit. Kolik z vás bude souhlasit, že toto je Boží kniha soudu, že budeme souzeni podle Božího slova? Nebude do něj přidáno ani z něj ubráno. Tak proč k tomu došlo? Nyní se k tomu chceme dostat. Proč bylo tohle uděláno takovým hrubým způsobem? Tak tedy, najdeme to mezi 1. Mojžíšovou a Zjevením; stejně tak v naší době, jako i v jiných dobách.

60 Nuže, dovolte, abych to udělal opravdu zřetelně kvůli těm páskám. Tak tedy, potom, co jsem vám řekl, proč věřím Slovu a tomu, co Bůh o něm pověděl a jak do něj nemá být nic přidáno ani z něj nic ubráno, chtěl bych se dostat z této hutné části ke kontextu tohoto

¹ Tamper — nebo falšováno

dlouhého textu, jež jsem nastínil, abych vám vysvětlil a ukázal, co se vlastně stalo; a pak budete moci vidět důvod, proč věřím tomu, čemu věřím. Rozumíte?

⁶¹ Nuže, Ono nemůže být smícháno a nebude se s ničím dalším křížit. Ono se nezkříží. Dnes je doba křížení zvířat, zrna, pšenice — tím se dosáhne produkt, který je lepší na pohled, ale nehodí se k ničemu. Je to shnilé, není v tom žádný život — umírá to, nemůže se to dál rozmnožovat; je to mrtvé, protože všechno, co dnes máme na zemi ve své originální formě, je vyřčeným Slovem Božím!

⁶² Proto nějaký mezek, nelegitimního původu zvíře — kříženec, se nemůže dál rozmnožovat. Bůh stvořil koně a mezka nebo vlastně osla. Když je spolu zkřížíte, dostanete mezka. Je to kříženec; proto se nemůže dál rozmnožovat. (Za chvíli se dotkneme semene hada.) On se dál nemůže rozmnožovat.

Matouš 24:34, 35

⁶³ Nuže, jaké je naše téma? — „Mluvené Slovo je originálním semenem.“ A teď to chci dokázat. Otevřme si teď na chvíli Matoušovo evangelium 24:35; jenom na chvíli, zatímco zkoumáme tato písmena, (podívám se, kolik je hodin), chci tady přečíst slovo, které řekl Ježíš, Matouš 24 a 35. verš — 24. kapitola, 35. verš — ukazuje, jak je toto Slovo věčné (to, o čem jsme zrovna mluvili).

Amen... [34] Amen říkám vám, že toto pokolení rozhodně nepomine, než se toto všechno stane.

Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepomnou.

Zjevení 22:18

⁶⁴ Tak tedy, můžete pak s tím něco smíchat? Nuže, v knize Zjevení ve 22. kapitole a v 19. verši, rád bych to přečetl. Zjevení 22. kapitola, 19. verš a podívejme se, o čem se tam pojednává. Začínáme od 18. verše.

Já dosvědčuji každému... [zapamatujte si teď, od 1. Mojžíšové, kde vyřkl to Slovo, vidíte] Já dosvědčuji každému... [to je knězi, papeži, biskupu, státnímu presbyterovi, ať už je to kdokoliv,] kdo slyší slova proroctví této knihy: kdo by něco přidal k těmto věcem, tomu Bůh přidá ran zapsaných v této knize.

Zjevení 22:19

⁶⁵ Tak co s vašimi dogmaty? Co s vašimi nebiblickými vyznáními,

kteřé posloucháte? — Ani jedna ze všech denominací nemá nic, čím by se omluvila!

... a kdyby někdo ubral ze slov... [říká, že ono není totéž, však víte, vidíte,] **knihy tohoto proroctví, Bůh odejme jeho díl z knihy života a ze svatého města a z těch věcí, které jsou zapsány v této knize.**

1. Mojžíšova 3:4

66 I kdyby to byl kazatel (vidíte), i kdyby po celý svůj život byl členem církve, i kdyby to byl biskup nebo papež, kdokoliv ubere jedno slovo z toho — jedno jediné slovo! Uvědomujete si, že to bylo jedno slovo — Evou zpochybněné slovo, které způsobilo všechny tyto problémy? — Jedno Bohem vyřčené slovo; Eva zpochybnila jeho pravdivost, a to zapříčinilo každou nemoc, každou chorobu, každé trpící nemluvně, zapříčinilo výstavbu každé nemocnice, provedení každé operace, zapříčinilo každou smrt, kohokoliv, kdo zemřel — protože jedna osoba neuvěřila... zpochybnila jedno slovo. Zde to máte.

Matouš 17:20; Lukáš 17:6

67 O co Eva usilovala? — Zkřížít to, s něčím to smísit. Musíte to vzít tak, jak to Bůh pověděl! To se s ničím nesmísí. Ne, přátelé! Ježíš jednou řekl: „Kdybyste měli víru jako hořčičné semeno...“ Bylo mi řečeno, že hořčičné semeno nejde zkřížít. Nemůžete to s ničím smísit. Jiná zrnka můžete smísit, ale hořčičné semeno nemůžete smísit, (vidíte?), poněvadž ono se nedá zkřížít. A jestliže máte takový druh víry, že vezmete jedno Slovo Boží... na tom ztroskotalo hodně evangelistů, (dostaneme se k tomu později), jak oni říkají: „Ó, my tomu věříme;“ a oni to vezmou a věří tomu jednomu slovu a mohou dělat ty skutky, ale co s tím dalším Slovem vedle něj? „Blaze tomu, kdo zachovává všechna jeho přikázání.“ Vidíte? „On bude mít právo vejít ke Stromu života, zatímco venku zůstanou čarodějové, psi a smilníci,“ a tak dále.

Nuže, mám tady smíšenou třídu, ale mám tady mnoho míst, která s tím souvisí, která jsou opravdu jasná, a tak chci sestry, abyste tomu porozuměly; vidíte, abyste tomu jistě porozuměly.

1. Mojžíšova 2:22

68 Nuže, proto tomu věříme — že je to Slovo Boží; tedy, Boží mluvené Slovo je původní. A všechno, co Bůh stvořil, (povolal Slovem do existence), je původní. A vám není dovoleno druhotně některá z jeho stvoření křížít. A proto Eva mohla udělat to, co udělala se svým vlastním semenem — jelikož ona nebyla v původním stvoření. Ona je vedlejším produktem muže — nikoliv z Božího stvoření. Bůh to stvořil

vcelku, a potom vzal část svého stvoření a udělal pomocnici.

69 A proto můžete zkřížit osla a koně, ale to nebude mít trvání! To je smrt! Ale originál má život. On se opakovaně vrací zpět! Doufám, že to teď můžete vidět. Originál má život; a proto si myslím, že kultury a denominace a organizace umírají! Historie dokazuje, že jedna každá je mrtvá. Oni už nikdy nepovstali; oni nikdy nepovstanou. Nemůžou se už dále rozmnožovat. Nemají nic, s čím by se mohli rodit; jsou sterilní. Proto Eviny děti umírají.

70 Využívám svůj čas, aby tyto pásky... aby si lidé našli čas a prostudovali si to. Nechci pospíchat. Chci prostě využít svůj čas. Nevím, co se bude dít od nynějška dál, ale chci toto dát lidem, aby, i když potom, co mě Pán vezme z tohoto světa, jestliže nebudu žít tak dlouho, abych viděl jeho příchod; toto poselství bude stále žít. Opravdu. Stůjte ve Slově.

71 Tak si tedy pamatujte, každé mluvené Slovo Boží je originálním semenem. Bůh zasadil všechno na zemi svým Slovem, a pokud zůstáváte s tím originálním semenem, ono se bude znovu rozmnožovat a reprodukovat. Zkřížte je; ono zemře! A Eva, ta žena, byla tou první hybridní věcí, která kdy byla.

Nuže, doufám, že nevypnete magnetofony, dokud se nedostaneme dál, a za chvíli to dokážeme, vidíte (?) — hned vám to ukážu proč.

72 Ona byla nevěstou, a byla tou, která způsobila to zkřížení. Všimněte si, kvůli tomu přišla smrt — skrze pokus vzít Slovo Boží a smíchat ho s nějakou moudrostí. Rozumíte? To byste neměli dělat. Jestli jste natolik moudří, abyste to vysvětlili, pouze řekněte: „Řekl to Bůh a tím to končí“ — řekl to Bůh, a to je všechno. A pokud to nemůžete vysvětlit, nechte to tak, stačí jen říct, je to tak, protože to Bůh tak řekl. Vidíte? Jednoduše řekněte — Bůh tak řekl.

73 Nuže, všimněte si. Tak tedy, to se nebude mísit. Nesmí se to neoprávněně pozměňovat. Bůh potrestá každého, kdo to dělá; a to se nezkrříží s ničím jiným. To je samotné Boží slovo. Bůh ke svému Slovu nepotřebuje vaše slovo. Nám není dovoleno mluvit svá vlastní slova; my máme kázat jeho Slovo — Boží slovo.

74 Nuže, tedy, skutečný život může přijít nebo se rozmnožit pouze a jedině díky svému originálnímu původu. Vidíte, život... nuže, prostudujte si to teď; když budete studovat tu pásku; a studujte to teď. Život, ž-i-v-o-t — se může reprodukovat jedině díky svému originálnímu původu, a to tak, jak to začalo na počátku; pak se to bude

rozmnožovat. A jestli to tak není, je to kříženec; vybočí to. Někteří z nich vybočili v první generaci, vidíte — hned potom zemřeli. A brzy na to zjistí, že jsou vyřazeni. To nemůže přinést správný život, protože je to kříženec.

1. Mojžíšova 1:11, 12

75 V 1. Mojžíšové 1:11 Bible říká (řekl Bůh): „Ať každé semeno zplodí podle svého druhu.“ Nuže, jestli to Bůh tak řekl, tím to končí. Je to navždy vyřízeno. „Ať každé semeno zrodí svůj vlastní druh.“ Když se to smíchá, přinese to ohromnou úrodu. Je to lepší úroda, ale čeho? Poslouchejte teď. Přístupme k tomu blíž. Míchat to... (Snažím se upoutat jejich pozornost; takový text, mohl bych o tom kázat. Ale snažím se od toho pozdržet.) Když se to smíchá, zrodí to super úrodu, jak je to dokázáno. Ale co je to za úrodu? — Úroda falše, smrti!

76 Jen zkřížte vaši kukuřici; ona přinese velikou úrodu, lepší úrodu, pohlednější; ale to *semeno* je mrtvé. Zasejte ji znovu, ona se sama nemůže rozmnožovat. Je vyřízena; je s ní konec. Jako s Evou, vidíte. Ona zplodila zkříženou úrodu. Podívejme se dnes na sebe. Můžete se podívat kolem dokola a uvidíte, že je to pravda. Opravdu. To nebyl Boží záměr. Nikoliv, přátelé. Poukázal jsem na to kvůli něčemu, co mám právě teď na mysli, rozumíte.

77 Zkřížením se získá hybridní úroda; a zkřížená úroda je úrodou mrtvou. Ona se nebude rozmnožovat — nemůže, protože Bůh tak řekl. Ona musí rodit podle svého druhu a vy jste to smíchali.

78 Právě teď tam můžete vidět církev, kam ona spěje. Ona tam umírá, protože ona nemůže rodit podle svého druhu. Proč? — Je to smíchané! Nemůžete s tím nic udělat. Je to mrtvé; je s tím konec. V pořádku. Proto každá generace měla své vlastní probuzení — měla příležitost ve Slově. Ó, ten suverénní Bůh na soudu... až povstane skupina Johna Wesleye, a tito dnešní „naškrobení“ metodisté se budou za to zodpovídat! Povstane Luther. Povstanou katolíci. A ti z dob Ireneae, Martina, Polykarpa a budou se muset postavit před soudem za zkřížení Božího slova na dogmata. Tato skupina luteránů, kteří následovali Lutherovo probuzení, se bude zodpovídat za tu samou věc. Skupina baptistů, kteří následovali probuzení Johna Smitha, se budou taktéž zodpovídat. Skupina Alexandra Cambela také. A letniční také. To originální probuzení, když spadl Duch svatý, vyvolalo lidi a Bůh se snažil vložit do toho své Slovo, a oni to zorganizovali, ustanovili denominaci a na místě zemřeli!

Vy řeknete: „Ale podívej se na jejich dílo!“

Dostaneme se k tomu také, ale trochu později. Přistupujeme teď rovnou do všech... teď zde jenom vkládám to semeno. Za chvíli vám pak ukážu, co se stalo.

79 Nuže, a proto každé probuzení... každá generace má své vlastní probuzení. Bůh si vzbudí muže, vybaví ho svým Slovem a pošle jej s poselstvím na ten věk. A jakmile byl ten člověk vzat ze scény, chopil se toho někdo jiný, zkrřížil to, a to všechno znovu odpadlo do úplného...

80 Všechno může... Mohl bych se tu na chvíli zastavit. Nebudeme spěchat. Vraťme se zpět; je to přesně tak, jak to začalo na počátku v 1. Mojžíšové. Bůh přišel se svou plodinou lidské rasy a Eva to zkrřížila. Vidíte, co se stalo? A tak Eva bude souzena.

81 Přišel Luther — všichni ostatní — Kristus přišel. Přišli apoštolé. Přišli proroci. Copak Ježíš neřekl: „Kterého z proroků, kterého Bůh poslal, vaši otcové nepronásledovali?“

Matouš 21:34-37; Matouš 25:2, 3

82 Neučil On, že jednou nějaký král poslal svého služebníka a pak poslal dalšího služebníka a ještě dalšího služebníka, a tak dále a pak nakonec poslal svého syna, vidíte? Každá generace obdržela... protože se to znovu přesně opakuje, až k Adamovi a Evě — k té první plodině v Edenské zahradě. Polovina z nich ztratila... moudré panny, spící panny. Polovina z nich... jedny zachovaly Slovo, druhé ho zkrřížily. Tam a zpátky a jen obtížně kupředu, asi takto, taktéž to bylo až do tohoto věku. Dokážeme to zde Slovem Božím a dějinami. Je to tak — křížení.

83 Křížení nejdříve začalo v Edenu, začalo v 1. Mojžíšové. To je počátek. Tam kde... a končí zde ve Zjevení při druhém Kristově příchodu. Zapamatujte si to správně: a právě proto měla každá generace své vlastní probuzení; měla příležitost ve Slově. Oni to pak zkrřížili — místo toho, aby to poponesli dál, odešli někam jinam.

Malachiáš 4:5; Jan 1:1

84 Moje poslání; věřím, že mě Bůh povolal k... musím vám dnes říci nějaké osobní věci, protože to je to, o čem jsem vám řekl, rozumíte (?); a že o tom řeknu světu. Čím je mé poslání pro tento svět podle mého přesvědčení? Předejít příchod Slova, (rozumíte?), toho přicházejícího Slova, kterým je Kristus. A v Kristu je zahrnuto milénium a všechno ostatní, protože On je Slovem. Vidíte?

Jan 3:3-5

85 V pořádku, Ježíš řekl v Janovi 3:5 — pokud si to chcete poznamenat, Jan 3:5. Všichni to známe. Nebo to raději otevřu, protože někdo při *poslechu* těch pásek... možná, že si to někdo nebude moci

hned v tu chvíli otevřít, budu tedy číst v evangeliu svatého Jana, 3. kapitola a 5. verš a uvidíme, co Ježíš řekl. Můžeme začít číst kousek předtím — 3. verš.

Ježíš mu odpověděl a řekl: „Amen, amen, říkám ti: Jestliže se někdo nenarodí znovu, nemůže spatřit Boží království.“

Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je starý? Může snad vejít podruhé do lůna své matky a narodit se?“

Ježíš odpověděl: „Amen, amen, říkám ti: jestliže se někdo nenarodí z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království...“

Žalm 51:5; Jan 3:3, 5, 7; 1. Petrova 1:23

⁸⁶ Je to semeno? Každé Bohem vyřčené Slovo je semenem. Je to tak. Za chvíli vám dokážu, kde to Ježíš řekl. Každé Bohem vyřčené Slovo je semenem. Jestli se pak člověk znovu nenarodí — proč se musí znovu narodit? On je v tom těle, ve kterém se nachází, mrtvý. Je křížencem. Musí se znovu narodit. Proč? On se narodil v hříchu, z Evina hříchu, byl zformován v nepravosti, přišel na svět hovoře lež. Od samotného počátku je lhářem. Bez ohledu na to, jak je chytrý, vzdělaný, čímkoliv je, je lhář — Bible říká, že je — bez ohledu na to, jak svatí byli jeho rodiče, a vše co s tím souvisí, on je od počátku lhářem. A jediný způsob, jak můžeme poznat pravdu, je mluvit pravdu svými vlastními ústy. To je ten jediný způsob, jak může pravda přijít. Všechno, co je v rozporu s tím Slovem — on zůstává lhářem.

Římanům 3:4

⁸⁷ Říkám to na rovinu, ale to je to, co řekl Bůh. „Ať každé lidské slovo je lži a moje pravdou.“ Vidíte? Cokoliv, co vychází z jeho úst a je v rozporu se Slovem, a popírá to Slovo nebo ho přenáší na nějakou jinou rasu nebo do nějaké jiné generace nebo cokoliv by to bylo, on je lhářem. Je to přesně tak. On se musí znovu narodit a pak vidí každé slovo. Jediný způsob, jak se může znovu narodit, je, že Boží život v něm vyprodukuje ten Život.

2. Korintským 3:6

⁸⁸ Semeno musí mít vodu, aby mohlo vzklíčit. Nuže, dejte semeno do země, a jestliže v té půdě není žádná vláha; je to prach a ono v prachu růst nebude. Nemůže. Ono musí mít určité procento vláhy, jinak nemůže vzklíčit. Je to tak? Litera zabíjí; Duch obživuje. Vidíte? Tak tedy, ono musí mít vláhu, aby mohlo růst.

Lukáš 8:4-6; Lukáš 8:11

89 Jeho Slovo je tím semenem. A teď, abychom to dokázali, otevřme si Lukáše 8. kapitolu, 11. verš a podívejme se, jestli je to pravda nebo ne — jestli Bible říká, že jeho Slovo je tím semenem. Lukáš 11. kapitola... nebo vlastně 8. kapitola, 11. verš. A budeme vidět, co Bůh o tom řekl — 8. kapitola, 11. verš. On tady pokračuje a začíná mluvit. Bylo by o tom hodně co říci. Začneme 4. veršem a čtème.

Když se pak začal scházet veliký zástup a lidé se k němu hrnuli z města za městem, promluvil k nim v podobenství:

„Vyšel rozsévač, aby rozsíval své zrno. A jak rozsíval, jedno padlo podél cesty a bylo pošlapáno a nebeští ptáci je sezobali.“

„Jiné padlo na skálu, a když vzešlo, uschlo, protože nemělo vláhu.“

90 Vlaha — baptisté, presbyteriáni, luteráni bez vody.

91 Na počátku, když se obrátí, dívá se rovnou na Krista; on věří. A v okamžení, víte, ta denominace ho přiváže k nějakému místu a vlaha Ducha z něj vyprchá; stává se denominační a je mrtvý. Nejenom baptisté, ale také letničnící! Nevěřte jim — vím, že mnozí z vás nevěří, ale jen chvilku počkejte. Uvidíme, jestli to Bible dosvědčuje.

Lukáš 8:6, 7

92 V pořádku, nedostatek vláhy — poslední slovo v 6. verši 8. kapitoly. Protože nemělo vláhy.

A jiné zase padlo mezi trní a... vyrostlo s ním a udusilo je.

93 Vidíte, co to bylo? On pokračuje dál a říká, že některé, jakmile se dostaly, aby byly... nebudu dnes nikoho šetřit. Myslím si, že Křesťanští obchodníci a ti ostatní z těch letničních organizací, a ti lidé, kteří stavěli všechny tyto budovy za milióny dolarů — bohatství tohoto světa udusilo slávu a Ducha Božího. Ono umírá, protože je to udušeno. Ten svět, starosti o tento svět je udusily.

94 Ženy chtějí být aktivní a stříhají si vlasy a mají vodovou, nosí šortky a vypadají jako ten ostatní svět. Kazatel stojí za kazatelnu s... praktikuje své „amen“ a bojí se postavit na Slově Božím, aby nepřišel o stravenky. A pokud nemohou jezdit v Cadillacu, nejsou už pokládání

za duchovní. Je to tak. A když se nemohou oblékat do nejlepších šatů a dělat všechno jiné, jsou považováni za: „Odpadlíky, nejsou taková-a-takoví“.

Lukáš 8:8

⁹⁵ Jeden starý muž tam vzadu, starý bratr Kidd, mi dnes ráno řekl, že oni ho už tam déle nechtějí, protože je starý a stojí přímo ve Slově. Co se to děje? — Mají nedostatek vláhy. Je to tak.

Jiné však padlo do dobré země, a když vzešlo, přineslo stonásobnou úrodu... Když to řekl, volal: „Kdo má uši k slyšení, ať slyší!“

Lukáš 8:8-11

⁹⁶ Ó, jaké podobenství! Jak rád bych kázal na toto téma v mém kázání. „Když domluvil tyto věci...“ 8. kapitola, 8. verš.

... jiné však padlo do dobré země, a když vzešlo, přineslo stonásobnou úrodu. Když to řekl, volal... [možná takto vykřiknul, když řekl: „Přinese stonásobný užitek,“ ten kdo má uši na to, aby slyšel, ať slyší. Jinými slovy: jestli jsou vaše uši naladěny na Boha, ať slyší. Vidíte?]

Jeho učedníci se ho tedy ptali: „Co je to za podobenství?“

On řekl: „Vám je dáno poznat tajemství Božího království... [tajemství — vidíte, o čem On tady mluví? Budme pozorní. Jaká to jsou tajemství království? Sledujte na okamžik.]... tajemství Božího království, ale ostatním jen v podobenstvích, aby hledíce neviděli a slyšíc nerozuměli.“ [Vidíte, ale Boží slovo přichází rovnou k soudu, aby je soudilo — protože oni to viděli! Bylo to tam!]

To podobenství tedy znamená: Zrno je Boží slovo.

Lukáš 8:11

⁹⁷ Co je tím semenem života? — Slovo Boží! A tak tedy, do života nemůžete přijít skrze vyznání, nemůžete tam přijít skrze denominaci, vy se musíte vrátit zpět do Slova! Nuže, k Semenu života.

Jan 3:14

⁹⁸ V pořádku, jeho Slovo je jeho semeno a jeho Duch je voda. Nuže, pojďme zpět k Janovi 3:14, vezměme to znovu, vidíte. Vidíte? Duch je voda.

Jan 3:14

99 Podívejme se teď, Jan 3:14, porozumíme, co to znamená, pokud si to chcete přečíst.

A jako Mojžíš vyzdvihl měděného hada na poušti, tak musí být vyzdvižen Syn člověka.

4. Mojžíšová 21:9

100 Vidíte? Tak tedy, jestliže Mojžíš vyzdvihl toho měděného hada z téhož důvodu, pro který byl vyzdvižen Kristus, čím to tedy je? Mojžíš vyzdvihl toho měděného hada, aby ti lidé, kteří hynuli, mohli mít vodu pro záchranu života. A podívejte se, Ježíš... (ó, Bože!) Ježíš je Slovo Boží. Nyní, tohoto odpoledne bychom to chtěli ‚zatlouct kladivem‘, dokázat to.

Jan 1:1; Jan 19:34

101 Ježíš je Slovem Božím a jeho bok byl otevřen, ten život, život, který je uvnitř toho semene, aby ten život, jimž je Duch, zavlažující voda... aby ten Duch vylitý na semeno Boží zrodil život toho semene. Ale jestli to zrodí něco jiného, pak je tam nějaký jiný druh semene. Amen. Rozumíte tomu?

102 Jestliže Duch Boží přichází zavlažit to semeno a jestliže to semeno je zaléváno, vyprodukuje to život toho semene. Není to jasné? Produkuje to život toho semene, protože kvůli tomu On byl dán.

Jan 1:14, 15

103 Věřím, že Bible je Slovem, úplnou pravdou a Ježíš je Slovem manifestovaným; On a jeho Slovo, to je jedno a totéž. Čím On byl? Podívejte se teď, On byl semenem.

(Nuže, musím tu něco zadržet, abych to večer tady do toho doložil, vidíte. Je to tvrdé.)

104 On byl tím semenem, které měla Eva zplodit. Pochopte to! On byl semenem, které měla Eva zplodit, ale ona to zkrížila tím, že nevěřila Božím slovu. A tak On byl tím semenem, a jediný způsob, jak mohl život existovat, spočívá v reprodukci života, života, který musel přijít skrze to semeno, a to semeno muselo zemřít, aby se ten život mohl rozšířit! Copak to nevidíte? Proto byla dána voda — aby zavlažovala semeno!

105 Duch svatý, který byl v zahradě Eden, měl zalévat to semeno. Člověk nebyl stvořen k tomu, aby umíral; byl stvořen k tomu, aby žil, ale zkrížení přineslo život... nebo vlastně smrt. Ona to zkrížila. A vy nyní zapíráte semeno hada. Pak se vás zeptám: „Proč ty pohřby?“ Ona byla křížencem. Každý z nás je křížencem, jenž se liší od toho

originálu. A to je důvod, proč stále umíráme. Ale (ó, Bože!) existuje zárodek života pocházející z toho opravdového semene, které Bůh potvrdil jako své semeno; On ho znovu vzbudil! Vidíte? Aby skrze ten život, který prochází skrze originální semeno, podobné tomu, které bylo dáno Evě; Ono prochází skrze jeho opravdovou Církev a znovu přináší na svět život skrze narození, skrze lůno jeho nevěsty. Vidíte?

Ó, je to tak bohaté a slavné. Dám vám trochu času, abyste si to mohli prostudovat, aby to do vás vsáкло.

Lukáš 1:38

¹⁰⁶ On je tím semenem. On je tím semenem, které bylo stvořeno Slovem Božím. „Ať se mi stane podle tvého Slova.“ Zde je to semeno. Vidíte? Přijetím Slova. Vidíte?

Jan 10:16

¹⁰⁷ Tak tedy, Ježíš je tím projeveným Slovem. On, a to Slovo je jedno a totéž, a proto to bylo v Něm tak dokonale zmanifestováno. A proto se Bůh tak dokonale projevil v Ježíši: protože On byl tím semenem, Slovem (zárodkem samotného Slova, který je uvnitř semene, a je životem semene). Rozumíte tomu? Vidíte, to bylo to... On byl zárodkem Slova Božího. Zárodkem je Duch; zárodek je voda, a Ježíš tam musel být otevřen kvůli tomu, aby to semeno vydalo svůj život, aby zavlažilo další semeno, které mělo přijít. Vidíte? On dokonce řekl: „Mám však i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. Ony to uvidí; ony přijmou to Slovo a budou stát přesně na Něm. A já posílám Ducha, aby to zavlažil, a to zrodí přesně totéž.“ To zrodí zázraky, zrodí to moc Boží, zrodí to... a nebude to nic popírat, protože to semeno je příbuzné s tím semenem. Ono nemůže říci: „Pane Koukol, pojdte a žijte se mnou.“ Ne, nikoliv přátelé! Ne, ne. Ono to neudělá. Ne, opravdu ne. Ono se prostě nesmíchá. Nemůžete smíchat smrt se životem. Nemůžete být současně mrtví a živí.

¹⁰⁸ A tak vidíte, co mám na mysli? To je zárodek, který vzešel z toho semene — to je On. On je Slovo Boží, dokonale projevené. Protože co v Něm bylo? Bylo tam to, že On je tím pravým... syn prvního Adama, byl synem, který byl zaslíbený, že přijde skrze Adama a bude pokračovatelem lidské rasy. A Eva to zkřížila s hadem a zrodila generaci nemanželských dětí, narozených k smrti bez života, a Ježíš přišel a byl tím semenem. On to dokázal. Ježíš byl vším, co Adam ztratil. Vidíte to? On je přesně... Eva by nakonec to dítě porodila, ale ona to zkřížila, zapojila do toho hada, poslouchaje moudrost, rozum, poznání.

1. Korintským 11:15

109 Nuže, počkejte, až se s tím dostaneme k nevěstě. To je to, co... a proto věřím tak, jak věřím. To se musí vrátit do toho Slova. Proto říkám, že pokud chce někdo se mnou diskutovat, mluvit se mnou o tomto Slově — přijďte. Je to tak. Vždy jsem k tomu vybízel. Pokud si myslíte, že křest ve jménu Ježíše Krista není ten správný způsob křtu, přijďte a probereme to spolu. Jestli nevěříte, že existuje něco takového jako semeno hada, přijďte mě navštívit. Vezměme pouze to Slovo. Jestliže nevěříte, že ženy mají nosit dlouhé vlasy, že ony jsou jejich přikrytím, přijďte a probereme to na základě Slova. A když nevěříte, že nastala poslední doba a že tyto věci, o kterých hovořím... přijďte a probereme to. Vidíte? Přijďte ke mně. Bratře Semeno, jen přijď. Dobrá.

110 Nemůžete být semenem a odporovat Slovu, protože Slovo je semenem. A pokud jste vy tím Slovem, jak s Ním můžete nesouhlasit? Odporovali byste sami sobě. Mařili byste své vlastní záměry. Jako někdo řekl: „Proč ty vlastně chodíš s takovými lidmi?“ Nuže, kdybych to nedělal, mařil bych právě ten záměr, kvůli kterému jsem byl sem poslán. Musí zde být světlo.

111 Nuže, zatímco budeme pokračovat dál, budeme předkládat tyto věci a ukážeme vám, jak jsou řádně seřazeny — prostě přesně, dokonale se Slovem.

Amos 3:7; Jan 5:19, 39

112 Ano, přátelé. On je... proto mohl Bůh skrze Něj působit. A co On řekl, když byl tady na zemi? — „Nedělám nic, dokud mi to nejdříve neukáže můj Otec“ — dokonale. A všechno, co udělal, bylo vždy potvrzeno Písmem. Řekl: „Zkoumáte písma, protože ony svědčí o mně, a když nedělám skutky, o kterých ony mluví, že se mají dát, pak nejsem tím originálním semenem. Ale jestli ty věci dělám, proč mi potom nevěříte? (Je to tak.) A jestliže nedokážete věřit tomu postoji, který zaujímám, pak věřte Slovu, které hlásám, věřte skutkům, které dělám, protože mé semeno může rodit pouze to, čím jsem Já.“

113 Koukol může být jen koukolem. Můžete ho zkřížit, s čím chcete, on je stále koukol. Je to tak. On to vyjádří.

114 A proto to, co má dvě tváře je pokrytecké. Je to kříženec. Člověk, který tvrdí, že je mužem Božím a popírá Slovo, je pokrytec. Mezek, který tvrdí, že je kůň, koněm není. On říká: „Já jsem osel.“ A ani jedno ani druhé není pravda; jsi pokrytec, narozený jako nelegitimní dítě, přesně tak. Zní to kategoricky, ale je to tak. On takový

nechtěl být. Zavínil to člověk svojí moudrostí. Hle, kam to vede. Tam vede ta všechna lidská moudrost — do nemanželského narození. Je to tak.

115 Nuže, a proto byl Ježíš tak dokonale zmanifestován — Bůh byl tak dokonale zmanifestován v Ježíši, protože On byl Slovem Božím. Byl Slovo Boží. Proto nemohl vyprodukovat nic — jenom Boha. A jestliže je Bůh ve vás, čím větším byste ještě mohli být?

4. Mojžíšova 12:6; Jan 10:34-36

116 Nemluvil Ježíš o prorocích, ke kterým přicházelo Slovo Boží...? Ke komu přicházelo Slovo Boží? — K prorokům. Nenazval je snad Ježíš bohy? Proč? — Byl v nich projeven Bůh. Co to bylo? — Zmanifestované mluvené Slovo. Vidíte? To je ono. Řekl: „Jak můžete popírat... mluvit... kdybyste měli trochu moudrosti, tak byste to pochopili.“ Řekl: „Jak můžeš říkat, že jsme je... nazývali... sám Bůh je nazval bohy.“ A řekl: „Jak můžete mluvit, že jim věříte a odmítat mě, když říkám, že jsem Syn Boží?“ Proč to oni potom neviděli?

1. Mojžíšova 3:15; Jan 3:17; 2. Korintským 6:18

117 Dnes je to totéž: „Já jsem semeno, které mělo přijít, (to semeno ženy).“

„Já ti dám semeno“ — bylo řečeno hadovi. Had ji už poskvrnil. On řekl: „Ale tvoje semeno, které ti já dám, mu potře hlavu.“ To znovu odstraní tu věc! Amen! Přeji si — pouze si přeji, aby to mohl každý vidět. „Přišel jsem, abych zvítězil a napravil to, co on pokazil.“ A ten jediný způsob, jak to mohu udělat, je skrze ženu, která uvěřila tomu semenu, když ta druhá tomu semenu neuvěřila. Jedna žena věřila Slovu, zatímco ta druhá mu nevěřila. „Já jsem ten vítěz. Já jsem ten, který přišel, aby dal život, abych skrze svoji smrt zaplatil trest za to, co ona udělala; skrze můj život vám bude dáno, bude to na vás vylito a budete synové a dcery Boží.“ Vidíte? Pokud je tam to semeno.

118 Zkřížili jste to a nemáte nic než denominační nemanželské dítě. To je všechno. Všechno, co popírá Slovo. Promiňte mi, sestry. Chci vás... musím to prostě říci tak, jak je to tady řečeno, vidíte. A tak to ve skutečnosti je.

Jan 3:5

119 Všichni synové Boží musí na tom být stejně. Ano, přátelé. To, že jsme zrozeni ze Slova a z Ducha, nás přivádí zpět, znovu do toho mluveného Slova, jako v Janovi 3. Vidíte? Co to způsobuje, když jsme narozeni z vody a z Ducha? Pak vás to přivádí znovu, rovnou zpět na místo, kde jste měli být na počátku. Vidíte? To je důvod Kristovy smrti:

přivést nás znovu rovnou zpět, kam? — *Na pozici synů Božích.*

1. Mojžišova 1:28

120 Kdyby Eva porodila to dítě... ona by ho nakonec byla porodila. Neřekl jí snad Bůh: „Plodte se a naplňte zemi?“ Ale ona se musela dostat sem a odehrát roli nevěstky.

121 Vy prostě řeknete: „To zní tak bezohledně, bratře Branhame,“ ale počkejte chvíli, trochu později se k tomu dostaneme. Vidíte? Říkáte: „To nemůže tak být.“ Dobrá, zjistíme tedy, jestli tak mluví Slovo nebo ne. Pak to bude pravda. To není skryto. A pokud to je skryto, je to skryto před těmi, kteří hynou. Vidíte, je to tak.

Jan 14:12

122 Nuže, to vás tedy přivádí rovnou zpět do toho mluveného Slova. Potom jsme projevem Božího slova. Vidíte? Ježíš řekl totéž: „Kdo věří ve mne, skutky, které... kdo jsem, proč jsem přišel a důvod proč to dělám, totiž abych přivedl člověka zpět k tomu, aby uvěřil Božímu slovu a nic si s ním nepřibal; skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ Zde to máte.

123 Proč se to neděje dnes? — Je to kříženec, nemanželské dítě, míšenec. Je to mezek; on neví, čemu věří. Mezek neví, kdo je jeho otec, kdo je jeho matka. On neví... on není čistokrevný; je to brak. On je nelegitimním stvořením.

124 Tak je to s každým, kdo tvrdí, že věří v Boha, a nevěří jeho Slovu; vezme nějaká denominační věrovyznání a zkříží to se Slovem. Vidíte, vy nejste dost Boží; jste mrtví. Nemůžete být mrtví a zároveň živí. Dokonce ani Boží slovo nemůže takto růst. Hrajete pouze nějakou roli pokrytce. Ať je to biskup, kněz, kardinál, ať je to kdokoliv. Je to tak. Musí to být Slovo, jinak jste mrtví — pouhé nemanželské dítě. A Boží slovo... Boží část nebude růst. Můžete růst na tomtéž poli, právě se teď k tomu dostáváme, ale ve skutečnosti nejste v tom ovčinci. To nebude růst.

Jan 8:33

125 Dobrá, v pořádku, všimněte si pak, vidíte, to mluvené Slovo; potom jsme Božím slovem manifestovaným. Takovou chce Bůh mít svoji Církev — aby manifestovala Jeho. Jak On se může manifestovat, dokud jeho vlastní semeno není v té osobě? Jak můžete používat své vlastní myšlení a Bůh se má skrze vás projevovat? Jak můžete vzít svou vlastní víru a říci: „Dobrá, můj pastor učí... moje věrovyznání říká, že tyto dny zázraků...“ jak můžete toto dělat a potom být manifestovaným synem Božím? Jak můžete takto jednat? Ježíšova smrt pro vás

neznamenala nic. „Ó, já přijímám svého Spasitele.“ Nepřijímáš! Ty říkáš, že Jej přijímáš, ale nepřijímáš! Tvé skutky dokazují, kým jsi. Ježíš řekl totéž. „Jestli si myslíte, že mám nemanželský původ...“

Oni říkali: „My jsme synové Abrahamovi a nepotřebujeme, aby nás někdo poučoval.“

Jan 8:39, 46

126 Řekl: „Kdybyste byli děti Abrahamovy, znali byste mě.“ Vidíte? Řekl: „Kdo z vás mě usvědčí z hříchu, (nevíry)? Ukažte mi jednu věc, kterou Bůh o mně zaslíbil, která by se nevyplnila. Ukažte mi jednu věc, kterou Otec zaslíbil, a kterou jsem já nevyplnil. Hřích, to je nevíra. Podívejte se, jestli vy to tak neděláte?“ To je odzbrojilo². Vidíte? Jistě. Řekl: „Kdo mě může žalovat? Kdo mě může usvědčit z hříchu nevíry?“ Vidíte? „Jestliže nevěřím, tak proč potom Otec dělá skrze mne to, co dělá — každé slovo, jež zaslíbil? A teď mi ukažte, kde to máte vy.“

Jan 8:44

127 Kdo je pak nelegitimně narozen? — To byli oni! Bastardi, vyznávajíc, že jsou dětmi Božími. Ježíš řekl: „Vy jste ze svého otce ďábla a děláte jeho skutky.“ Jaké skutky dělal ďábel? — Snažil se zkrřížit Boží slovo skrze Evu.

128 To je přesně totéž, co tyto velké denominace dělají dnes. Oni činí skutky ďábla, svého otce. Jistě. Snaží si vzít nějaké vyznání víry a zkrřížit to se Slovem Božím. To je to, co satan udělal na počátku — otec, ďábel.

129 Bůh vás požehnej, bratři. Vyjděte z toho! Ježíš to řekl. Jestliže máte v sobě pouze malou částku Boha, měli byste se na to podívat a uvidět to. Kříženec! Ó, aj!

130 Skutky, které dělal Ježíš — jestliže má člověk v sobě semeno Boží spolu s Božím duchem zavlajícím to semeno, tytéž skutky, které *dělal* Ježíš, které se projevovaly v Ježíši, v Něm, jež bylo tím originálním semenem Božím; jeho smrt vás přivádí zpět do originálního semene Božího, a pokud tentýž Duch, který byl v Něm, je ve vás, pak se budou projevovat tytéž skutky. Věříte tomu? V pořádku, podívejme se do Jana 14:12.

Jan 14:12

131 Řeknete: „Já jsem věřící, bratře Branhame. Já jsem opravdu věřící.“ Dobrá, podívám se, jestli tě tak nazývá Ježíš, jestli tě tak nazývá Boží slovo.

² V angl. „Dehorn“: zbavit rohů

Amen, amen [absolutně, absolutně], ***říkám vám: Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on; a bude dělat větší než tyto, neboť já jdu ke svému Otcí.***

132 Co to je? — Totéž semeno. Nemůžete zachovat... jak můžete zasadit tu a tam pšenici a říci: „Tady z tohoto získám okurky a tam z toho pšenici?“ To nedokážete udělat. Jediný způsob, jak můžete získat okurky, je zasadit okurky. Pokud to zkřížíte, pak to nebude okurka. Bude to pokrytec. Souhlasí to? Bude to pokrytec, přátelé. Prostě to musím říci, nebude to ani jedno ani druhé. Není to ani okurka ani to, s čím jste to zkřížili. Je to kříženec a špatný produkt a je sám v sobě mrtvý a nemůže se už dále rozmnožovat. On je od počátku mrtvý — nedostane se vůbec dál. Je s ním konec; a tím to hasne. Ale pokud chcete okurku, začněte s okurkou. Jestli chcete Církev, začněte s Božím slovem. Jestliže chcete život Boží, začněte s Božím slovem. Přijměte Boží slovo v jeho plnosti, v jeho plné míře. A pak dovolme... a jestliže je plnost Boží ve vás, potom déšť, který padá, vyprodukuje přesně to, co je ve vaší zahradě. A tak kde je teď ten váš přicházející „pozdní déšť“? Vidíte to, kam to po nějakém čase dospěje? Vidíte to? Přejděme k těm planým tykvím, které měl Eliáš; a oni si mysleli, že to nejsou tykve, neboť to... tam ta škola proroků, ta denominace, ve které byli. Nashromáždili nějaké plané tykve a mysleli si, že je to hrách. Ó, ano.

1. Korintským 11:15

133 Pak ty skutky, které v něm budou proječovány, jsou tytéž, protože je to totéž semeno Božího slova. Boží Syn byl jeho vzorovým semenem. A jaký byl jeho život, když byl na Něj vylit Duch po jeho křtu a Duch svatý na Něj sestoupil; tentýž život, který On zrodil, (tentýž zavlažující Duch Ducha svatého) — zrodí tentýž druh života a činí tytéž věci, které činil On; pokud je to totéž semeno. Semeno Syna Božího zrodí semeno syna Božího. Styďte se ženy s ostríhanými vlasy. Styďte se kazatelé, kteří zapíráte tuto pravdu. Říkáte: „To je v pořádku; vlasy s tím nemají nic společného.“ Ale Bůh řekl, že mají.

1. Mojžíšova 1:11, 12; Jan 5:19, 30

134 Vidíte, v čem to vězí? Rozumíte? Proto já věřím Slovu. Ono je semenem. A jestli ten déšť padá na to semeno, ono bude rodit podle svého druhu. Nuže, co se děje s těmito probuzeními? Co vlastně děláme? — Získat další milión v roce čtyřicet čtyři: baptisté, presbyteriáni a nevím, kdo ještě; letniční. Ale kde je ten projev těch skutků Ježíše Krista! „Nedělám nic, pokud mi to nejdříve neukáže

Otec.“ Odkud pochází tento druh semene?

135 Duch svatý to zalije a zrodí semeno. To je ta voda pro to semeno. A jestliže to semeno bylo zaseto, právě v tu chvíli je potřebná ta voda. A když ta voda na vás padá, říkáte: „Chvála Bohu, dovol mi, abych ti něco řekl, kazateli. Já jsem Ten-a-Ten a já nevěřím takovým nesmyslům.“ Ty jsi prostě denominační. Od začátku jsi jen starý pokrytec. To je ten druh semene, jež bylo zaseto.

136 Nepochopte mě špatně. Já vás miluji, milovaní. Snažím se, abych to do vás dostal, rozumíte. Zastavím se u toho, když dnes budu končit. Nechám to být, ale chci, abyste jednou poznali, co je pravda, a důvod, proč věřím tomu, čemu věřím. A věřím, že vás ďábel oklamal. Říkám to na rovinu a vím, že on to udělal. Podle Božího slova; ono nemůže zklamat. On vás svedl. Jistě. A proto kážu tyto věci, tak jak je kážu, protože to říká Boží slovo.

137 Ó, vy řeknete: „Dobrá, bratře Branhame, ale to je jiný den.“ Ale to Slovo je přece stejné. Před několika lety našli nějakou pšenici tam z těch dávných sýpek, z Josefových dob; a vložili ji do země (četli jste o tom v novinách?) a ona přinesla úrodu — pšenici. Stále to byla pšenice; to je ten důvod. To jediné, co potřebovala, byla jen trocha vody.

138 Boží slovo je přesně totéž, jaké bylo tehdy, když ho On vyřkl v dávné minulosti před tisíci lety. Tu jedinou věc, kterou to potřebuje, je voda! Proč my nepřinášíme úrodu? — Jelikož v sobě máme špatný druh semene.

Matouš 15:13; Římanům 3:4

139 „Kolik z vás by si rádo změnilo svou členskou listinu?“ — Stáváte se dvakrát většími dětmi pekla, než jste byli, když jste začali! „Kolik vás metodistů by se rádo stalo baptisty?“

„...a vás baptistů by se rádo stalo letničnickými? Stačí, že sem přinesete vaši členskou listinu.“ Ó, pro všechno na světě. Hlouposti! Nesmysl! Ďáblový nesmysl. V tom není vůbec žádný život. Je to kříženec, pokrytec, dvakrát odumřelý, vytržený i s kořeny. Neřekl snad Ježíš: „Každá rostlina, kterou nesázel můj Otec, bude vykořeněna?“ Denominace nebo cokoliv to je, bude to vykořeněno. Zůstane pouze Boží slovo. Je to tak. To je to, co On řekl. Každé lidské slovo je lží, ale moje pravdou.

Efezským 1:4, 5

140 Kam tedy máme jít? Lepší by bylo, kdybyste se vrátili ke

zdravému rozumu. Ale nemůžete slyšet, pokud nejste předurčení, abyste to slyšeli. Dostáváme se k tomu. Není divu, že to stéká jako voda po kachních zádech. Ona byla stvořena tak, aby voda po jejích zádech stékala, ne aby jí nasákla.

141 Koráb byl vyroben ze dřeva gofer a šittím. To je nej... to není nic, jen dutina; ono je uvnitř prázdné. Ono tak roste — je to nejlehčí dřevo, lehčí než balza. Proč to tak udělali? — Aby ho napustili pryskyřicí. A pokud by to byl dub... namítnete: „Nebyl by dub zrovna tak dobrý?“ Ne, přátelé, on ničím nenasákne, on všechno odpuzuje. Ten odpuzuje a ten absorbuje. A opravdové semeno Boží nasává Ducha! Všechnen denominacionismus je odstraněn. Všechna nevíra je pryč; a když Duch svatý přichází do toho ležícího tam zárodku života, tak on zplodí další semeno, přesně tak. Narodí se další syn Boží. Amen. Další bůh amatér, syn Boží.

142 Já jsem Branham, protože jsem se narodil z Karla a Elly Branhamových. To ze mne dělá Branhama, protože jsem jejich semenem. Jejich vzájemný souhlas s jejich spermií společně vytvořil semeno a z toho jsem vznikl já.

143 A když Bůh a jeho Slovo se stanou jedno (haleluja!) totiž, když Duch Boží svlaží Boží semeno, Slovo Boží, to zrodí Boha; a to není ten jednotlivec, to je Bůh! Proč? — Vy jste mrtví; už více nejste svoji, považujete se za mrtvé, duté, očekávající zárodek semene. Co je to pak? To už nejste déle vy, to není ten člověk; to je Bůh v tom člověku. To je zárodek toho semene jako počátek mluveného Slova. To je Boží slovo, které se projevilo v člověku; a už to není ten člověk, ten člověk zemřel. On nemůže být zároveň křížencem a synem. On je buď synem smrti, nebo synem života. A tak, jestliže on je synem smrti, odevzdejte ho ďáblu a nechte ho, ať jej usmrtí. Vydejte ho na chvíli Bohu a dovolte mu zabít toho ďábla, který je ve vás — vyhnat ho ven. Vyprázdnit vás. Pak dovolte Bohu zasít do vás jeho vlastní život; pak už to déle nejste vy, je to Boží život, protože to je Boží slovo — zavlaženo Duchem svatým, a to zrodí totéž. Vidíte to? Rád bych o tom prostě několik minut kázal, ale tady s těmito třiceti či čtyřiceti stránkami Písma... a doposud jsem se pouze dostal ke třetí *stránce*.

Jan 14:12

144 V pořádku — projevující se. Tytéž skutky projevovány skrze nás, poněvadž to je totéž Slovo. Nuže, jestliže chcete dělat Kristovy skutky, dělejte totéž, co dělal On. „Kdo věří ve mne, bude mít moje skutky.“ Co to znamená? Věřit, a čemu? — Že On je zárodkem originálního semene,

kteře přichází. Kde je to semeno? Tady, dovolte mi vzít tyto kapesníky. Tady je ten člověk, který měl být, rovnou zde. Toto je ten člověk, který měl být. Co se stalo? Eva to zkrížila — ona to přivedla na svět. Co to udělalo...? Co to potom způsobilo? — Obrátilo se to ve smrt a umírá to dál a dál.

¹⁴⁵ A teď ten, který z toho vzešel... Nuže, zde to Slovo stojí dál. To Slovo tam leží stejně tak. Nuže, a co se stalo? Tady je to Slovo. Tady je Slovo, které Bůh vyřkl, aby se rozmnožovali a naplnili zemi, ale ono nemohlo najít místo, na kterém by se mohlo usadit. Nakonec se to Slovo uchytilo v lůně panny. (Dnes odpoledne budeme hovořit ještě o dvou lůněch.) A co se stalo? Z něj vzešel zárodek života — ta věc, kterou dává voda, která dává tomu zrnu příležitost k reprodukci. Duch z Něj vyšel a odešel nahoru.

Matouš 3:16; Marek 1:10; Lukáš 1:27, 31; Lukáš 3:22; Jan 1:32; Jan 14:12

¹⁴⁶ Tady to máme! Přišla řada na nás. Co se děje? Věříme tomu; my tomu věříme. Nuže, co řekl Ježíš? — „Ten, kdo věří ve mne...“ (vidíte?) kdo věří ve mne, skutky, které dělám já — ten projev, že Duch svatý přišel ve formě holubice a sestoupil na mě a udělal tohle, ne pomocí křížení, ale skrze panenské narození. Ne způsobem života, jak se rodí dítě muže a ženy; ne, to ne, ne křížením, ale panenským narozením. „Teď skrze toto, vám dávám tento život, pokud vírou přijmete, co říká Otec, všichni proroci, celé Slovo Boží, vyleji na vás tento život a nebudete moci udělat něco jiného, než vyprodukovat totéž, co jsem já.“ Zde to máte.

Amos 3:7; Jan 1:14; Jan 5:19; Jan 14:12

¹⁴⁷ „Skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ A co On činil? — Pouze to, jak byl veden Otcem, a co viděl. Svatý Jan 5:19 — jen... „Nedělám nic, dokud mi to neukáže Otec.“ Čím On byl? — On se stal člověkem. Bůh se stal tělem a přebýval mezi námi. Slovo bylo učiněno tělem a přebývalo mezi námi. Bohem vyřčené Slovo zrodilo skrze pannu tělo a v tom těle přišla voda, Duch byl umytý vodou Slova, pak do Něj vstoupil, přebýval v Něj a odtud pochází Boží život projevující sebe sama skrze Krista. Bůh byl v Kristu, v tom Pomazaném.

Jan 1:14

¹⁴⁸ Kristus znamená „ten pomazaný“ — člověk, který byl pomazán, a Bůh přebýval v Něj. Čím to bylo? Ten zárodek s tím tělem, ten pomazaný, to tělo, jsouc pomazáno Duchem Božím, zplodilo zmanifestované Boží slovo. „A my jsme Jej spatřili jako Jednorozeného od Otce, plného milosti...“ Vidíte? Tam On byl. Vidíte? On byl manifestovaným Božím slovem. A pak zemřel proto, aby zaplatil dluh

za vaše zkrřížení. Nuže! Ó, aj! Tady to je. Co to je? — Abyste mohli zemřít sami sobě až natolik, že už nejste déle sami sebou a byli jste naplnění jeho Slovem, uvěřili jeho Slovu a pak Duch svatý, který byl v Něm, sestupuje, aby zavlažil to Slovo, aby způsobil, že bude růst.

Jan 3:16

149 Vidíte? Co to potom znamená? Bůh projevující se, pokračující v díle svého prvního Syna, svého Jednorozeného, vidíte (?), který zemřel za náš zkrřížený život, aby nás mohl smířit, abychom znovu mohli být syny a dcerami Božími, aby skrze Církev mohl proudit tentýž život, skrze Slovo, pokračujíc v díle, které bylo projevono stejně tak jako v Kristu. Kristus byl projevem Božího slova. A On zemřel, dal svůj život, aby mohl poslat Ducha — vzal nahoru jeho tělo a poslal zpět Ducha, aby zavlažil, zaplatil cenu vykoupení, pokud tomu budeme věřit. Je tomu přesně tak — pokud tomu věříte. „Ten, kdo věří ve mě, skutky, které dělám já...“ Pak přichází Duch svatý na totéž Boží slovo...

150 „Nuže,“ řeknete: „Proč to pak házíš na Bibli?“ Bible musí být ve vás. To Slovo je semenem, a dokud ono leží tady, nic to nepřinese. Ale jestliže ono přijde sem; když to přijde do srdce, potom se to začíná projevovat skrze Ducha svatého, ty skutky Boží. Pak přicházejí vidění, přichází moc, přichází pokora. Celé vaše: „Já to všechno vím,“ je pryč. Stáváte se ničím; Kristus se stává živý. Vy umíráte; On žije. Zde to máte. Protože On zemřel, já žiju. Když já umírám, On se stává živý. A když já zemřu, On mi slíbil život. A já jsem zemřel samému sobě proto, abych mohl žít jeho životem; a jak jsem to mohl docílit? — Za pomoci přijetí jeho Slova, jeho semene, vkládám sem skrze víru jeho semeno a věřím tomu, a pak to produkuje přesně to, co říká Bible.

151 Nuže, moji bratři, hledejte po celé zemi. Našli jsme hodně napodobenin. Pojďme ještě trochu dál.

Matouš 24:35; Marek 13:31

152 V pořádku, tytéž skutky, které se manifestovaly v jeho Církvi, byly manifestovány v Kristu. On to tak řekl — svatý Jan 14:12 — „Nebe a země pominou, ale má Slova nikdy nepominou.“ Je to tak? Dobrá, On ji předurčil tak, jako On byl předurčený; a to působí, že tělo semene Slova... bude lepší, když se tu zastavím. Možná vy ne, ale někdo při těch páskách by to nemusel pochopit.

Efezským 1:5

153 Předurčení: všichni synové a dcery Boží jsou předurčení. Dostaneme se za chvíli do Písma, já vám to jen cituji — Efezským 1. kapitola, 5. verš. Dobrá, jsme předurčení. Proč? — Kristus je to originální semeno a toto originální semeno bylo předurčeno skrze

předzvědění Boha, který věděl, že dojde k pádu, a předurčil Jej, aby zaujal naše místo. Rozumíte? Všichni synové a dcery Boží jsou předurčení. „Ale,“ řeknete pak: „Zavrhl by On někoho?“ Ne, přátelé. Ty jsi tady jako svobodný morální agent, ale protože On jsouc Bohem, tím nekonečným, (jak jsem vám o tom mluvil), On věděl dopředu všechno, co bude. Věděl, kdo oni jsou.

154 Nuže, On nepřiměl Evu k tomu, aby to udělala. Nezpůsobil, aby to udělala, ale věděl, že ona to udělá.

Izaiáš 5:21

155 Tak tedy, není divu, že věřím ve 12. kapitulu svatého Lukáše (myslím, že je to tam). On řekl... (nezapisujte si to; mám to zde poznamenáno, že k tomu dojdu trochu později), že On řekl: „Mají oči a nevidí. Mají uši a neslyší. Dobře o vás mluvil Izaiáš. Izaiáš vás prohlédl.“ A oni tam seděli, měli oči, uši a všechno ostatní, ale přesto nemohli vidět. Proč? — Jsou takoví, kteří odpuzují Slovo Boží. Pak Ježíš řekl: „Ach, vy pokrytci. Vy jste ďáblové děti a děláte jeho skutky. Pak mě usvědčte,“ řekl — „odmítáte moji službu.“ Ukažte mi tedy, kde vaše služba rodí plné Slovo Boží tak, jak to dělala ta jeho. Vidíte? Rozumíte?

156 Nuže, předurčení tak, jak byl On — vy teď řeknete: „Jak přichází to předurčení?“ Bůh... nyní každý, kdo tomu nerozumí, chci, abyste teď, když skončím, zvedli ruce.

1. Mojžíšova 1:28

157 Bůh, na počátku, pověřil Adama a Evu, aby se rozmnožovali a naplnili zemi. Z toho důvodu byl dán sex, proto to bylo. Ale co způsobilo zkřížení, co přineslo smrt? Nuže, dostaneme se k tomu dnes odpoledne při těch dvou lůnech. Vidíte?

158 Všimněte si teď. Právě v tom Bůh předzvěděl a předurčil svět synů a dcer. On je předurčil, aby tam byli. A kvůli zkřížení — nevěře Božímu slovu, kvůli křížení — Bůh to vrátil do původního stavu, že nemusíte být více křížencem; můžete se vrátit rovnou zpět do originálního Slova a být synem Božím tak, jak jste měli být na počátku. Vidíte?

159 Kristus nemohl za to, kým byl. On byl Synem Božím. To je to. Sledujete, co tím míním? Podívejte, jestliže jste byli určeni, pak můžete vidět Slovo Boží, věřit mu; a proč? — Je tam něco nového. Proč? Slyšeli jste někdy něco o sklonech v rodině? Syn bude napodobovat svého otce nebo matku nebo dědečka, nebo babičku. To jsou sklony v rodině. Slyšeli jste už o tom? Nuže, taktéž je to s předurčením. Vy jste sem vlastně měli přijít tím správným způsobem už na začátku, ale proto, že

jste přišli tak, jak jste přišli, máte sklon k pádu. Ale tím, že jste předurčeni, slyšíte Slovo a ono vás přivádí rovnou zpět tam, kde jste byli předurčeni! Amen. Nikdy jste to předtím neviděli. Přivádí vás rovnou... Co způsobuje, že věříte Božimu slovu a dáváte stranou tyto ostatní věci? Je to proto, že jste byli... něco je ve vás. Již dávno jste měli... jakže, že jste byli stvořeni, abyste tady žili navěky.

„Nu, dobrá, podlož to Písmem, kazateli.“

Římanům 8:30

160 Tady to je: „Všechny ty, které předtím znal, ty také povolal; které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také oslavil!“

„Proč potom kázat, bratře Branhame?“

161 Tam venku je úlovek, já jen házím sítě. Já to tam jen házím a sleduji, kam to jde. Jestliže odpuzující prostředky, špína a bláto tohoto světa a denominace to zavrhuje, nemohu tomu pomoci; ale jestli je tam jeden, který to může nasát, on se obrátí a bude synem a dcerou Boží. Je to tak jisté jako tento svět. Amen! Protože je to předurčeno.

Zjevení 13:8

162 A proto Bůh mohl konat své skutky skrze Ježíše; On byl předurčeným Synem. On byl tím Beránkem zabitým před založením světa! Před stovkami biliónů, triliónů, miliónů let, jak jsme o tom před chvílí mluvili, že o tom říká 1. Mojžíšova 1:1. On byl právě tehdy předurčen, aby zaujal své místo. Amen! Proto On vyplnil Otcovu vůli. On byl tím manifestovaným Slovem. A každý z těch dalších synů se projeví stejným způsobem; a to jsou ti, kteří byli předurčeni.

Židům 11:37

163 Ta malá skupina z každé generace povstane ve vzkříšení; ti všichni počínaje počátkem světa. A oni se toho přidrží proto... dokonce Pavel o tom říká ve zjevení... k Židům v 11. kapitole říká, že oni se toulali v ovčích a kozlích kůžích, strádající, soužení a trápení. Svět jich nebyl hoden! Amen! Neměli co jíst a toulali se tu i tam, skrývali se v jeskyních, pronásledování, rozřezávání tak, jako Izaiáš a spousta dalších — Pavel mluví o těchto mužích. Kdo byl ten, o kterém se zmiňuje, že byl rozřezán pilou? — Izaiáš, ten prorok, předurčený už před založením světa. On měl přijít skrze Evino lůno. Ale pak přišel skrze lůno nějaké ženy; jeho duch sem musel přijít, aby byl svědkem.

164 Ježíš také tak přišel, aby byl svědkem smrti, pohřbu a vzkříšení; že člověk zemře, ale bude znovu žít skrze Něho! Protože On je semenem, které muselo přijít. Amen. Doufám, že to vidíte.

Jan 1:14

165 V pořádku, předurčení jako bylo to jeho, semeno Slova se stává tělem ve vás, v jeho Církvi. Boží slovo... vy řeknete: „Jistě, bratře Branhamo, každé slovo, já tomu věřím.“ Tak potom nepodpírejte vaši tradici. Vidíte? Stůjte přímo na tom Slově, stůjte na tom; pozorujte, co se děje. Říkáte: „O, Pane, já tomu věřím. Pošli Ducha svatého.“ Pak dávejte pozor. Potom, jestliže On se to chystá dosvědčit, pak víte, že to máte — ne skrze nějakou senzaci, to dělají ďáblové; ne skrze zázraky, to dělají ďáblové, ale skrze vaši neochvějnou víru ve Slovo Boží a skrze život, kterým žijete — nikdy nic nepopíráte. V pořádku, to způsobuje, že Slovo se stává tělem, vidíte, tělo a tatáž voda — Duch.

Matouš 1:1

166 Počkejte teď na okamžik. Nemůžeme to vynechat. Vidíte, Ježíš, tělesně říkajíc, byl tím Abrahamovým semenem. Souhlasí to? — Předurčeným Abrahamovým semenem. A když na Něj sestoupil Duch, jaký druh života přinesl? — On přinesl život víry. Co to je za život?

„Chceš tím říci, že měl být příchozím jako Abraham?“

Matouš 1:1; Římanům 4:3; Galatským 3:6, 9; Jakub 2:23

167 V tom mají dnes lidé hodně zmatku. Oni si myslí, že Boží člověk musí dělat toto a následovat toto a dělat tamto. Ó, pro všechno na světě, ne! Čím byl...? Jakým způsobem byl Kristus semenem Abrahamovým? Ne v jeho... ne tak docela v jeho těle, protože Izák, to semeno Izáka, nakonec padlo a zemřelo. Ono také odpadlo a zkrřížilo se. I k tomu se bezprostředně dostaneme. Vidíte? Ale Abrahamovo semeno víry věří Božímu slovu bez ohledu na okolnosti. Zde to máte! Áha! Víte, nejraději bych křičel! Pohledte, rozumíte, podívejte, to Abrahamovo semeno víry. Co to bylo? — Ne Abrahamovo tělo, ale Abrahamova víra. Abrahamova víra v co? Ve Slově Božím. Nezáleží na tom, co přichází, on všechno to, co bylo v rozporu s tím, nazýval, jako by to tam vůbec neexistovalo. Ó, zda by to neroztrhalo tyto denominace na kusy? Hm, hm, hm, hm! Jistě.

Matouš 15:14; Lukáš 6:39

168 Stačí, aby byla pouze přinesena pravda o manželství a rozvodu v tom světle, jak je to tady v Bibli, a to by rozdělilo každou církev, která je v tomto městě — v každém dalším městě — kdyby se tam chtěla vrátit. Obě strany jsou na omylu. V pořádku. Mohu to dokázat Slovem. Oba jsou na omylu. Jestli muž nebo žena má dělat to nebo tamto, nebudu o tom hovořit, protože mám už dost těch zmatků mezi nimi. Vidíte? Ježíš řekl: „Nechte je tak. Jsou to slepí vůdcové slepých.“ Jakže! Oni by se jen o tom hádali; oni by tomu neuvěřili. Pokud se narodili do

věčného života, budou věřit Božímu slovu. Je to tak. Pokud ne, Bůh se jim sám objeví; jestliže tomu nevěří, nu co, tak tomu prostě nevěří a tím to hasne.

¹⁶⁹ Pojdme nejdříve k tomu prvnímu. Tam k tomu se dostaneme později, ale postarejme se o to první a podívejme se, proč musíme věřit těmto věcem — jak jim musíme věřit. Vy jim musíte věřit. Pokud ne, jste ztraceni, jistě.

„Věřit čemu, bratře Branhame? Tobě?“

¹⁷⁰ Ne, mně ne. Vy mi věříte... já mluvím Slovo. Nic sem nepřidávám. Říkám vám jen to, co říká Bible o víře v toto Slovo. A dělám pouze to, že usiluji věřit tomuto Slovu, jak je napsáno. Nic do toho nepřidávám ani neubírám; čtu to jen tak, jak je to napsáno a právě tak tomu věřím. A skrze milost a pomoc všemohoucího Boha to On potvrdil; a žádám každého, ať to zkusí vyvrátit. Nuže, vy, co posloucháte tyto pásky, přijďte a udělejte to. Řekněte mi, kde jsem vám jedinkrát řekl něco špatně, co by se nebylo stalo. Povězte mi o něčem, co by Bůh někdy nepotvrdil a co by se nestalo přesně tak, jak to bylo řečeno.

Matouš 3:16; Marek 1:10; Lukáš 3:22; Jan 1:32; Efezským 5:27

¹⁷¹ Dobrá. To předurčení; takové, jako bylo to jeho, to přetváří to semeno Slova a tutéž vodu na co? Je dnešní církev předurčenou nevěstou? Neřekl snad Bůh, že bude mít nevěstu bez poskvrny a bez vrásky? Je to pak předurčeno nebo ne? Vidíte? Nuže, Kristus byl předurčený. On byl královským Abrahamovým semenem, a co to způsobilo? Když Duch sestoupil na Krista, On vydal svědectví o Božím slově; a když voda, Duch, padá na to semeno Slova, na to královské semeno Abrahamové víry v Boží slovo, ono vydá tu stejnou úrodu.

1. Mojžíšova 17:7

¹⁷² Řeknete: „Já tomu nevěřím.“ No, dobrá, zjistíme to. Pojdme teď a podívejme se; jste Abrahamovým semenem? 1. Mojžíšova 17. Vraťte se zpět do 1. Mojžíšové a vezměte 17. kapitulu. Vynechávám hodně z toho, co tu mám poznamenáno, ale chci se tady něčeho z toho dotknout, protože můžou přijít nějakí kritici a řeknou: „Já tomu nevěřím,“ a tak zde aspoň něco z toho předložíme, abychom je mohli zastavit, aby tak nemluvili, rozumíte. No, dobrá, 17:7. Začněme od 6. verše.

***A učiním, abys se rozplodil... [Abrahamovo semeno]
a rozšířím tě v národy... [pohané a všichni] i králové
z tebe vyjdou.***

Utvrđím také smlouvu... [teď se dívejte] mezi sebou a tebou, i mezi semenem tvým po tobě, po rodech jejich, za smlouvu věčnou, totiž, abych byl Bohem tvým i semene tvého po tobě.

1. Mojžíšova 17:7; Římanům 2:28, 29

173 Tak co je teď Abrahamovým semenem? Jeho nynější tělo. Pavel řekl, že Židem není ten, kdo jím je zjevně navenek; ale Židem je ten, kdo jím je uvnitř. Vidíte? Co je semeno Abrahamovo? Ti, jež věří celému Božímu slovu bez ohledu na to, co říkají denominace nebo otec či matka nebo kdokoliv jiný; oni věří celému Božímu slovu. Bůh řekl: „Potvrđím svoji smlouvu hned teď (předurčení), tuto smlouvu s tebou a tvým semenem v každé generaci po tobě, těm, kteří tomu uvěří.“ Zde to máte — semeno Abrahamovo. Nuže, řeknete... buďte nyní pozorní, Bůh řekl: „Já ji upevním s tím semenem.“

174 „Dobře,“ řeknete, „bratře Branhame, to dává každému...“ Počkejte okamžik. Pojdme teď k Efezským, přejděme do epištoly k Efezským a začneme od 1. kapitoly. Přečteme si kousek a uvidíme, co nám Bůh chce na toto téma říci. Poslouchejte teď. Pavel... nuže, všimněte si, komu je to určeno. Všichni, kteří teď stojíte, máme už pouze... když se díváme na hodiny, zbývá nám už jen několik minut... asi pětadvacet minut a pak rozpustíme shromáždění a půjdeme na oběd. Sledujte.

Pavel, apoštol...

Efezským 1:1

175 Co je apoštol? — Někdo poslaný. „Pavel, poslaný Ježíšem Kristem.“ Je to pravda? „Z vůle Sanhedrinu? “Asi jsem to nepřčetl správně, že ano? „Z vůle luteránů.“ Tak tedy, jakkoliv...

Pavel, poslaný podle Boží vůle Ježíše Krista, svatým... [Kdo to je? Je to pro každého? Ne. Ne každý si to může přivlastnit. Jistě.]... svatým, kteří jsou v Efezu, a věrným v Kristu Ježíši.

Efezským 1:1-4

176 Těm, kteří už tam jsou. Ti, jimž je to určeno, doufám, že k nim promlouvám dnes ráno v tomto shromáždění — těm, kteří jsou už v Kristu Ježíši. Nuže, jsou to ti, kterým to je... vidíte, vy o tom nemůžete mluvit tam venku těm nemluvnatům. Oni nemohou jíst maso; oni musí pít mléko. Oni jsou, zaostalí, vidíte. A tak pamatujte, oni nemohou jíst hutný pokrm. Nuže:

... věrným v Kristu Ježíši:

Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista. [V pořádku.]

Požehnaný buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás požehnal... [on teď hovoří k Církvi. To není pro ty tam venku; jenom k Církvi.]... **veškerým duchovním požehnáním v nebeských místech...** [jako dnes ráno — ti, kteří to milují, pouze oni z toho jedí.]... **v nebeských místech v Kristu, poněvadž nás v něm vyvolil...**

Efezským 1:4; Jan 15:16

177 Vyvolili jsme si my Jeho? Ó, ó! „Och, bratře Branhamo, promiň, já jsem si Jej vyvolil.“ Ne, podle Slova, nikoliv. Ježíš řekl: „Ne vy jste si mě vyvolili, já jsem si vás vyvolil.“ Ó, aj. Kdy nás vyvolil? Kdy Ježíš řekl, že si vyvolil svoji Církev? — Před založením světa.

Poněvadž nás v něm vyvolil... [v posledním probuzení, které měl doktor ten a ten. Ne, ne. To můžete číst v nějakém věrovyznání nebo v nějaké příručce, ale ne zde v Bibli.]

Poněvadž nás v něm vyvolil před založením světa...

Efezským 1:4, 5

178 Kdy jsme byli vyvoleni? V posledním probuzení? Nebo snad toho večera, kdy jsme obdrželi spasení? Tehdy, když neexistoval žádný svět, žádné hvězdy, žádné atomy ani molekuly — tehdy jsme byli vybráni. Amen. Och, nedovolte mi, abych o tom začal kázat. Snažím se tu jen něco vysvětlit. V pořádku...

... před založením světa, abychom byli... [co? — čím, členy? „Ne, abychom... ó, potom, co jsme spaseni, děláme jen to, co vy chcete“ — ne.]... **abychom před jeho tváří byli svatí a bezúhonní v...** [členství? Ó, ne. Je to láska, nebo ne? To je pravda. Jistě. V lásce! Promiňte, domnívám se, že to teď trochu přerušuji. Neměl bych to dělat. V pořádku.]... **v lásce.**

Předurčil... [co? P-ř-e-d-u-r-č-i-l]... **k přijetí za své syny...** [to semeno od počátku, vidíte.]... **k přijetí za své syny skrze Ježíše Krista, podle zaslíbení své vůle.**

Jan 6:37, 44; Efezským 1:4

179 Kdo to udělal? — Bůh! Kdy to udělal? — Před založením světa. Když tedy přicházíme nemanželským narozením skrze Evino zkažení,

a to z nás všech dělá její děti, poddané smrti; pak svrchovaný Bůh musel prokrestit cestu k vykoupení svých dětí. „A všichni, které mi dal Otec, přijdou ke mně. A nikdo nemůže přijít ke mně, kdyby ho nepřitáhl můj Otec.“ Ó, aj! Nuže, kde je pak ta vaše veliká věc, kterou jste vy udělali? Vy jste neudělali nikdy nic. Můžete se stydět. Je to Bůh, který všechno udělal. To kolo pracuje úplně přesně.

¹⁸⁰ Jednou ke mně někdo přišel a řekl mi, že někdo o mně mluvil nepěkné věci a obviňoval mě z něčeho, z nějaké špatnosti. Řekl jsem: „Ó, zapomeň na to.“

On řekl: „Jak si můžeš něco takového nechat líbit? To padá na tvoji rodinu.“

¹⁸¹ Řekl jsem: „Ó,“ řekl jsem, „již před založením světa bylo předurčeno, abych byl vyzkoušen.“ Řekl jsem: „Ó, aj, aj, aj. Jistě, tak je to všechno v pořádku.“

On se zeptal: „Jak to děláš?“

Odpověděl jsem: „Kdybych se na to díval z toho pohledu, upadal bych po celou dobu.“

¹⁸² Tak je to dnes s lidmi: „Pokud bych bratře Branhame přijal pravdu Božího slova, oni by mě vyhodili.“ Co zde očekáváš? Dívej se na konec své cesty. Vidíte, člověk, který se na to takto dívá, neví, kam jde. On se na to takto dívá. Ale když se díváte tam nahoru, nestaráte se, co se teď děje; vy víte, kam spějete. Rozumíte? Tak je to. Dívejte se tam, kam jdete. Sjednoťte se se Slovem.

¹⁸³ V pořádku, předurčil nás k synovství. Tak tedy, věříte, že jsme byli předurčeni? Byl Ježíš předurčený? On byl již zabitým Beránkem Božím ještě předtím, než bylo světlo, dříve než existoval nějaký meteor, dříve než existovala nějaká molekula, atom — nebo cokoliv. On byl ten zabitý Boží Syn. Ó, vznešenosti Boží! A potom tyto mozky, velikosti burského oříšku, které vyšly z nějakého malého, nadpřirozeně vyrobeného inkubátoru, se snaží debatovat a říkat, že to není pravda. Jaká hanba.

¹⁸⁴ Kým jste? Dokonce někteří z nich říkají, že není peklo a dennodenně stojíte na jeho kotli — dvanáct tisíc kilometrů silná vrstva, rovnou pod vámi, sopečné lávy, a pak hledí nahoru a popírají Boha a jeho Slovo. Když popíráte Slovo, popíráte Boha. Je to tak. Och, jak jsi veliký, Pane. Jak vděční máme být.

Filipenským 2:5

185 V pořádku, tak věřící Slovu a Duch musí být jedno. Rozumíte tomu? Věřící, Slovo a Duch jsou absolutně jedno. Vy neuplatňujete své vlastní myšlenky; neuplatňujete svůj vlastní rozum. Není to nádherné? Smyšlení, které je v Kristu, je ve vás. Rozumíte? To smyšlení bylo v Kristu a vy vezmete to Slovo tak, jak ho vzal On, protože On byl tím Slovem. A jestliže je smyšlení Kristovo ve vás, pak jste tím Slovem. Vy jste živým Božím slovem. Jeho zástupci tady na zemi — to je pravda — pokračovateli jeho díla. Taková má být Církev.

186 A když je to tak, Bible se znovu manifestuje způsobem, jako v těch raných dnech učedníků, právě jako u těch učedníků. Bible žije znovu ve vás.

187 Nuže, podívejme se, musím se snažit probrat nejméně asi tak patnáct stran, které tady mám, a to velice rychle; a nerad to tak dělám, ale budu tím muset rychle projít, protože pokud to nestihnu, pak mi to zůstane na odpoledne, a zítra mám shromáždění; musím si teď zkrátka pospíšit. V pořádku, budeme se to snažit dělat trochu rychleji, pokud se nám to povede; bleskově. Věříte? V pořádku.

Skutky 1:13; Skutky 2:2; Efezským 1:4

188 A když je to tak, Bible se znovu manifestuje tak, jako v těch raných Kristových dnech. Vidíte, protože jste předurčené semeno tak, jako byl Kristus; a když déšť padá na to semeno, ten život se sám rodí. Když Duch svatý — padá — když On spadne na to semeno, o němž Ježíš řekl, že je vybral — kdy? — Před založením světa. Tehdy byli předurčeným semenem. Je to tak? Pak přešli sem nahoru do té horní místnosti, ta semena, to Slovo; a to Slovo tam leželo bez života. A náhle sestoupil z nebe zvuk, jako kdyby se valila voda. A to skutečně naplnilo celý dům, kde seděli. A ta semena začala růst. Oni se začali projevovat — Slovo Boží se projeвило.

189 V pořádku, proč tedy potom uhasly ty ohně probuzení? Nuže, mám tady asi deset míst Písma (pokud byste si je chtěli poznamenat), to, co chci říci, ale musím hodně z nich pominout, abyste o tom měli aspoň trochu ponětí.

190 Dobrá, proč potom uhasly ty ohně probuzení? Nuže, musím se teď odvolat na některá jména. Nebudu to už pak dělat, jediné, že by mi řekl Bůh. Musím říci věci, o kterých nechci mluvit, ale proto, aby to bylo jasné... můžete teď vidět, k čemu se dostávám, proč jsem udělal to, co jsem udělal? Já věřím, že toto je Slovo. A věřím, že Kristus má Církev a Církev je pole (za chvíli se k tomu dostaneme) a vy musíte

dostat Slovo na pole ještě dříve, než může Duch vůbec cokoliv udělat. Vidíte?

¹⁹¹ Proč potom pohasly ty ohně probuzení? Už toho mnoho neslyšíme o Billy Grahamovi, jako o velkém evangelistovi. Oral Roberts už nezapaluje kraj, jak u něho bylo zvykem. O mých shromážděních sotva uslyšíte. To jsou jen tři. Co se děje? Nyní se opravdu dostáváme do hluboké nauky. Budu to muset prostě teď použít, a pokud se tyto pásky dostanou do rukou Billyho Grahama, Orala Robertse, chci, abyste věděli, moji bratři, že nemám nic proti vám; pokud jste to postřehli, stavím zde rovněž sebe jako vašeho spolubratra v evangeliu. A myslím si, že teď budete mít, bratři, lepší porozumění, proč jsem udělal to, co jsem udělal. A doufám, že jsem našel milost v Božích očích a také před vámi, abych vám čestně a popravdě řekl důvod, proč jsem tak jednal.

¹⁹² Billy Graham — nedávno byl svět zapálen skrze Billy Grahama. A teď o tom slyšíme jen velmi zřídka. On stále káže, ale co se děje? Oral Roberts — nu, zapálil téměř zem; teď to uhasíná. Tommy Osborn — oni všichni jsou dobří, zbožní muži. Co se stalo? Věřím, že Bůh mě povolal do služby; a co potkalo tu moji službu? Nuže, tady budou zodpovězeny některé otázky. Co se stalo?

¹⁹³ Namítnete: „Bratře Branhame, ta tvoje je z těch všech nejmrtvější.“ To je pravda. Je to tak. O Billy Grahamovi je více slyšet než o mně; a o něm je více slyšet než o Oralovi. O Oralovi je slyšet více během jednoho dne než o mně za půl roku. Tommy Osborn, Tommy Hicks; o kterémkoliv z těch zbožných mužů je slyšet více než o mně. A pokud jde o to, tak má shromáždění jsou na tom o mnoho hůř, než všech těch ostatních. Co se stalo? „Bratře Branhame, ty říkáš, že... ty jsi nám řekl, že ty opravdu věříš Slovu a všemu, a tak co se ti tedy přihodilo? Co se stalo?“ To je to, co se chceme dozvědět. To je to, co chceme vědět.

1. Mojžíšova 1:11, 12

¹⁹⁴ Nuže, запиšte si to do své mysli. Složte deštník a setřeste z něj kapky deště a otevřete na chvíli svá srdce a poslouchajte. Zapamatujte si, co říká Bible v 1. Mojžíšově v 1. kapitole, čtete to, abychom na tom položili základ našeho uvažování pro dnešní den, že každé semeno rodí podle svého druhu. Ono bude muset rodit podle svého druhu. Je to tak. Každé semeno bude muset přinést... zapamatujte si, země je plná semen a déšť způsobuje, že každé rodí podle svého druhu.

¹⁹⁵ Věřím, že doba žní je už blízko. Nevěříte? Všichni s tím

souhlasíte. Jsme blízko času žní. Nuže, ta semena byla zasetá. To je to, co se s námi děje. Semena byla zasetá. Och, Bože, přeji si, abyste mohli vidět, co pak přešlo přede mnou. Semena byla zasetá. Zapamatujte si, je doba setby, pak doba žní. Oni vědí, že to řekli.

¹⁹⁶ V pořádku. Nuže, byly zasety tři rozdílné druhy semen. Denominační — Billy Graham; on byl hlavní rozsévač. Oral Roberts pro letniční. Letniční semeno bylo zaseto. (Mluvím teď o organizacích.) A pak bylo zaseto Slovo. Lidičkové, musíte teď tomu porozumět. Nebudu o tom více mluvit, jediné když mi řekne Bůh. Přeji si, abyste tomu dobře rozuměli a měli v tom jasno. Byla zasetá tři semena. Proto ta setba je téměř u konce. Vidíte? Všemu je konec. Semena musí být zasetá dříve, než spadne déšť. Je to tak? Nebo jinak řečeno, Duch. Teď s tím nebudete souhlasit, ale jen chvíli vydržte. Semena musí být zasetá, než spadne déšť, aby zalil to semeno. Je to tak? Chci... je tady někdo, kdo rozumí hebrejsky? Zná hebrejská slova? V pořádku, vyhledejte si to, pokud chcete.

¹⁹⁷ Nyní toho slyšíme tolik, a tak veliký počet organizací a všichni jiní mluví o tom, že se nacházíme v „pozdním dešti“. Nesmysl. Nic takového. Och, já... něco se děje. Můžu to vidět, jak se to právě promítá přede mnou. To právě upoutalo *pozornost* Ducha. Vidíte? Amen. Vím, že je to pravda; je to: Tak praví Pán. Jako vidění, vidíte, právě se pohybuje a přichází. Stěží vidím před sebe. Pokaždé, když se podívám, vidím, jak se to pohybuje, takto, přímo přede mnou, a zastaví se to a přesouvá se to takto, a takto to vypadá. Snažil jsem se pozorovat některé sedící tady dole. Podívám se někam jinam, a všude, kamkoliv se podívám, to vypadá, jako by to tam bylo. Vidíte?

¹⁹⁸ V pořádku. Vraťme se zpět a zkusme to teď znovu, abychom si byli jisti, že jsem to tady řekl. Nevím, co se přesně stalo na této linii.

¹⁹⁹ Věřím, že doba žní je blízko. Semena byla zasetá. Denominační semena církví, takových, jako evangelických, baptistických, presbyteriánských, luteránských a letničních; semena byla zasetá do letniční organizace skrze velké lidi, jako Orala Robertse, Tommy Hickse a Tommy Osborna; velcí Boží muži, vidíte. A věřím, že Slovo Boží bylo zaseto neposkrvněné, stranou každé z těchto organizací. To je to, co se děje, rozumíte.

²⁰⁰ Semeno musí mít... setba musí mít vodu setby předtím, než může růst. Ono musí mít vodu, která to zaleje, dříve než to zaseté semeno může začít růst.

201 Nuže, „dobrá“, říkáte: „Bratře Branhame, to byla naše...“ já vím, to je pravda. Zachytil jsem teď vaše myšlenky, vidíte, nemůžete je teď prostě ukrýt. V pořádku, buďte teď opatrní v tom, co si myslíte.

202 Nuže, semeno musí být zaseto, a pak musí dostat vláhu, aby mohlo růst. No, říkáte: „Dobře, bratře Branhame,“ (chtěl bych tady teď vyjádřit vaše myšlenky), „my jsme měli dostat vláhu.“ Budiž. To je v pořádku. Vy jste měli dostat vodu. Zasadili jste někdy zelí nebo cokoliv; nebo semena nebo něco; nebo něco takového či jiného... ona tam nedostala vláhu, tak je trochu zalejete.

Joel 2:23

203 V pořádku, ale nyní počkejte; co jsme měli v té době sázení? — Raný déšť. „Ó,“ říkáte: „Bratře Branhame, to je nesmysl.“ Nuže, počkejte okamžik. Vezměte slovo „raný“ z Joele 2. kapitoly a podívejte se na ně a podívejte se, jestli to hebrejské slovo... vejďte do hebrejštiny a podívejte se, jestli to není... pokud si to chcete poznamenat, m-o-u-r-e-h, moureh; a vezměte to hebrejské slovo a přeložte ho a uvidíte, že to slovo „moureh“ znamená nauka. Spadl déšť nauky. Prošel déšť denominační nauky. „O milión více v roce čtyřiačtyřicet“ — baptisté. Takových a takových a takových a takových — členů v církvi. Oral Roberts a ti bratři letničního směru hýbají ekonomikou... nebo raději to veliké letniční hnutí zasáhlo milióny, vidíte, to je pravda. A taktéž přišlo semeno Slova pro menšinu — tuto skupinku.

Joel 2:23

204 Budte teď pozorní. Zapamatujte si, to slovo m-o-u-r-e-h, „moureh“, znamená nauka, raný déšť. Je tam řečeno déšť „moureh“, déšť nauky. Přišel déšť nauky.

205 Billy Graham zasáhl svět. Letniční zasáhli svět a Slovo zasáhlo svět. Nuže, co se to teď děje? Ona nyní čeká na ten pozdní déšť. Tehdy ona přinese své ovoce. Ó, doufám, že tomu rozumíte.

206 Jaký druh semena jste zaseli na svém poli, takový druh úrody budete sklízet. Jestliže denominace chtějí více členů, budou je mít. To se jim dostalo. Letniční chtějí více letničních, to je to, co dostanou. Jistě. Avšak Slovo zrodí syny a dcery Boží. A to také přichází. Sledujte, pohledte na ten velký pozdní déšť, co by měl vykonat — jak oni by měli přelézat přes ty zdi, přeskakovat je, měli by být jako přicházející armáda. Počkejte jen na okamžik. Uroda, kterou obdržíte, je takového druhu, jaké je její semeno, jež jste vložili do své půdy.

1. Mojžíšova 9:1, 12, 26; Lukáš 17:28, 30

207 V pořádku, tyto dva denominační druhy... rozumíte? Tyto dva denominační druhy se sjednotí, aby šly společně do Sodomy. Ale Slovo zůstane s tím vyvoleným královským semenem. Amen. Ježíš řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.“ Dva andělé; dva pomazaní kazatelé, odešli do Sodomy, aby se pokusili vyvést ven člověka, který odpadl (měl v sobě ještě špetku Boha) a jeho ženu, jeho nevěstu — víte, co jí potkalo; byla zostuzena. A pohledte na jeho dcery, podívejte se, co se vyklubalo potom, když se dostali ven. Je to vždycky ten *přísllovečný* „vlas v polévce“. Vy víte, že je to tak. Promiňte mi to vyjádření, ale víte, je to na zvracení, je to tak... vždy to bylo; víme o tom. Nemůžeme tedy zapřít Boží slovo! Ale byl Jeden, který zůstal s Abrahamem, a který mu dal znamení. Souhlasí to?

208 Dobrá, v pořádku, jeden zůstal v pozadí... Jak byl nazván Abraham se svou skupinou? — Vyvoleným semenem, které tam nikdy neodešlo. Byli to poutníci. Putovali sem; putovali tam. Putovali sem; putovali tam — byli mezidenominační. Ale denominace se vzdálila a vybuodovala si město a Lot se stal knězem nebo biskupem nebo... víte, ať už byl čímkoliv, velkým mužem, sedával v městské *radě* a vynášel soud, jenž říkal (byl biskupem nebo okrskovým presbyterem): „Ne, my nechceme takového mezi námi, opravdu ne! On nesouhlasí s naší teologií. Tohle si zde nemůžeme dovolit.“ To je ten starý Lot. On tam zasedal. „Pokud on nemá pověřovací listiny naší skupiny, nemá tu co dělat.“ Kdo tě udělal soudcem nad Božím domem, ty křížence? Boží slovo bude kázáno stejně tak!

209 Svatý Martin jednou zašel k takovéto skupině, a když prošel branou, ten chlapík se dokonce ani ze slušnosti nepostavil. A tak Bůh na jeho zádech podpálil roucho, aby ho přinutil se postavit a pozdravit tohoto Božího proroka, který vstoupil do města. Je to tak. Jeho křeslo se vzňalo, když na něm seděl, ten trůn, na kterém seděl. Je to tak. Jistě jste o tom četli v dějinách církve. Ano, jistě. On tam šel s pravým Slovem, konal zázraky a znamení a dokazoval Slovo, kterým byl. Oni měli své vlastní biskupství a měli, co chtěli, a nic jiného si nepřáli; ale Bůh si pohlídá, aby... mohlo tam být nějaké vyvolené dítě a on ho tam musel jít vyhledat. Je to tak.

1. Mojžíšova 13:8, 10, 11; Lukáš 17:28, 30

210 Zapamatujte si; čím to bylo? Zastavme se tady na chvíli. Lot si jednou mohl zvolit, jestli zůstane mezidenominační. Souhlasí to? On jednou udělal volbu, aby putoval s Abrahamem, ale láska k tomuto světu mu zabránila v růstu. To je to, co se děje dnes. A zapamatujte si,

že ti tam v Sodomě nikdy neviděli ani jeden z těch nadpřirozených zázraků. Oni byli slepí; a kázání Slova zaslepilo oči těch nevěřících. To je to, co docílil Billy Graham a ti další — zaslepili tam oči těch nevěřících. Je to tak. Nuže, nemůžete popřít to, co řekl Ježíš: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude v den příchodu...“ A zde to je v Bibli. Tatáž věc bude v den příchodu Syna člověka.

1. Mojžíšova 18:22

211 Ale sledujte, byl tam Jeden, jež byl Slovem. On byl Slovem, a kde zůstal? — S tím zaslíbeným, s tím vyvoleným. Slovo zůstane s tím vyvoleným. A Slovo Boží dnes zůstane s těmi vyvolenými! S královským Abrahamovým semenem skrze zaslíbení.

1. Mojžíšova 17:5; 1. Mojžíšova 18:9

212 Jakého druhu skutky to učinilo? Když se to o osm set let později projevilo ve formě Ježíše Krista, dělalo to tytéž skutky, které dělal tam Ten, to Slovo, u dveří Abrahamova stanu — seděl obrácený zády ke stanu, řekl Abrahamovi, jak se jmenuje; jeho jméno bylo Abraham, ne Abram, jak vždycky znělo jeho jméno... ale jeho jméno bylo Abraham, protože se s ním Bůh před několika dny setkal a řekl mu, že jeho jméno je Abraham. Řekl: „Kde je tvá žena...“ ne S-a-r-a-i, ale S-á-r-a. „Kde je tvá žena Sára?“ Jako kdyby nevěděl.

Řekl: „Ona je za Tebou ve stanu.“

1. Mojžíšova 18:10

213 On řekl: „Navštívím tě...“ Já; osobní zájmeno, „Já tě navštívím podle času života (ó!) a ty budeš mít dítě, na které jsi čekal. Ten pozdní déšť je na spadnutí. Už jsi zde držel to semeno dostatečně dlouho ve víře, a vyhlížíš přicházejícího Syna, a hle, On přichází!“ To je opravdová Církev dnešního dne, vidíte, to vyvolené semeno. „Vy jste Jej vyhlíželi a já vám ho posílám.“ Kdo to řekl? — Slovo.

214 „Ó!“ Říkáte: „To nebylo Slovo.“ Promiňte. Abraham ho nazval Elohim — to je Všemohoucí, existující sám skrze sebe. On byl Slovo — Elohim. Ke komu přišel? — K Abrahamovu semenu.

215 Nuže, zapamatujte si, on neměl nic společného s těmi denominacemi. On zůstal rovnou s těmi vyvolenými a kázal, (je to tak) a předvedl to znamení. A Ježíš řekl... nuže, počkejte chvíli.

1. Mojžíšova 18:12

216 Pak Saraj ve svém nitru... sledujte to zneuctění. Vidíte? Nuže, ve skutečnosti tomu neuvěřila; Bůh ji tam mohl na místě zabít. Věděli jste o tom? A ona vyšla ven a zapřela to Abrahamovi. Ona se pokradmu usmála, jinými slovy, sama v sobě. Ona možná vůbec nevyprskla, ale ve

svém srdci se tak trochu usmála. „Já stará stoletá žena, padesát let po přechodu času života, po všechny ty roky jsem s ním žila. Vždyť už nežijeme jako muž a žena pětadvacet, možná třicet let. Vidíte? A On by chtěl říct, že já budu mít rozkoš se svým pánem!“ — Abrahamem, svým mužem. Takového druhu manželkami byste měly být, máte být. Pavel řekl totéž. Nakolik milujete svého manžela. Ne pouze něco kříženého, rozumíte. Zapamatujte si své myšlenky. Dostaneme se k tomu dnes odpoledne v souvislosti s lůnem myšlenky.

1. Mojžíšova 18:12, 13, 15

217 A tak k věci; milovala Abrahama natolik, že ho nazývala svým pánem. „Můj pán je také starý a já jsem stará a já s ním znovu budu mít rozkoš?“ A ona... (Bratr Branham napodobňuje Sárin potlačovaný smích.) A ten anděl ukázal Abrahamovi, kým je, že On je Slovem! On řekl: „Proč se Sára smála?“ A tak ji zavolal a ona řekla: „Já nikdy.“

1. Mojžíšova 2:23; 1. Mojžíšova 18:15

218 Řekl: „Ale ano, smála ses!“ Cože? To je milost. Vidíte, přímo tam na místě by ji mohl Bůh zabít, přímo tam, ale nemohl! Vidíme naši hloupost? On by zabil každého z nás, ale nemůže. Zabít Sáru, to by znamenalo odstranit Abrahama, protože Sára byla jeho součástí. Oni byli jedno v tom svazku! A odstranit Církev a zničit ji (?), On to nemůže udělat, protože ona je částí jeho samého, Krista, částí jeho samého, Slova, které se stalo tělem. „Úžasná milost, jak sladce to zní.“ Nemohl by to udělat. Rozumíte tomu? On ji nemohl zabít. On nemohl vzít její život, protože ona byla Abrahamovou částí. Vidíte, ona byla tělem z jeho těla a kosti z jeho kostí.

219 V našich chybách... nemluvte: „No, zklamal jsem.“ Ne, to neznamená... Abraham také zklamal, vidíte. Ale On by nemohl odstranit Církev. Nemůže zabít vyvolené. Nemůže vzít tvůj život, neboť ty jsi jeho částí. Ty jsi Slovem. Slovo je v tobě. Ono se projevuje, dokazuje se samo — láska, radost, pokoj, trpělivost. Věříte každému Slovu Božímu, jednomu každému — ono působí. Bůh působí skrze vás. Vidíte, vy jste částí Slova, kterým je Kristus. A jsme vyučováni, že On je Slovem a vy jste tělem jeho těla a kosti z jeho kostí. Zde to máte. A teď k něčemu přistupujeme.

1. Mojžíšova 19:28; 1. Mojžíšova 21:3

220 Moureh, moureh — déšť, raný déšť, na kterém trvám, že už spadl. Nuže, co se stalo? Ten raný déšť byl zaset. Ten pozdní déšť spadl. Co se stalo? — Sodoma se svými sodomity shořela! Abraham obdržel zaslíbeného syna.

Matouš 13:12; Matouš 13:30; Lukáš 3:17

221 Ježíš řekl: „Nechte obojí růst spolu. Koukol bude svázán do snopků ke spálení. Pšenici shromážděte do sýpky.“ Vidíte? Ten pozdní déšť je už blízko. Dostaneme se... nechci se s tím příliš dlouho zabývat, protože tady dál mám ohledně toho něco skutečně dobrého, rozumíte.

Matouš 11:15; Matouš 13:9, 43; Marek 4:9, 23; Marek 7:16; Marek 8:18; Lukáš 17:28, 30

222 Ty dvě denominace se sjednotí. Letniční a ti ostatní se sjednotí, ale Slovo zůstane s Abrahamovým zaslíbeným semenem tak, jak tomu bylo tehdy. Ježíš řekl: „Tak jako tehdy...“ Máte uši, abyste slyšeli? Oči, abyste viděli? Rozum, abyste pochopili? Ježíš řekl: „Jak bylo... Není snad napsáno“; neřekl by totéž, kdyby tu stál dnes ráno? Neřekl by snad: „Copak není napsáno, jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka?“ Copak nevidíte, jak dorůstají ty dvě sklizně? Přijímají svoji poslední spršku. Oni došli až ke své poslední spršce. Vidíte? Co se děje pak? Ti andělé a Pán zmizeli. Pak přišel déšť.

223 V pořádku, sledujte to teď opravdu pozorně. Nuže, věřím, že jsem již tady u tohoto tématu byl; ó, ano, u deště, u tohoto pozdního deště. Všechna znamení nyní poukazují na konec. Každý, kdo věří Božímu slovu, to ví. Dokonce...

224 Dovolte, že se hned tady u toho dalšího zastavím. Budu se zde muset zmínit o některých jménech. Nemám v úmyslu být hrubý, ale musím... řekl jsem Bohu, že nebudu nikoho šetřit. Přišel jsem k tomuto místu a vyjadřuji pouze přesně to, co jsem věděl po celý svůj život; a pak jsou zde na konci některé věci, které budu muset zatajit, ale sdělím vám pouze tolik, kolik mi On dovolí. Paní Woodová ví, že poté, co jsem to obdržel, a kromě toho ještě mnohem více stran, Duch svatý řekl: „Nedělej to.“ Copak jsem ti, sestro Woodová nezavolal a neřekl, že On mi řekl, abych to nedělal? A tak jsem se vrátil a modlil se a této noci On ke mně přišel ve vidění a řekl: „Jdi to udělat. Vezmi to a předlož to tam, přesto, že oni tomu stejně neporozumí. Ještě na to není doba. Předlož to zde,“ a tak jsem to udělal. To je pravda. „Poslušnost je lepší než obět,“ vidíte.

Matouš 25:1, 3

225 V pořádku — poslušnost. Nuže, podívejte se teď, to svědčí o tom, že jsme na konci času, dokonce podobenství o té moudré a pošetilé panně je tu. Pohledte teď, ta hloupá panna bude zkřížená. Vidíte, ona měla semeno bez oleje, vláhy, která způsobí, aby to rostlo. Nuže, a co ona dělá? Ty dvě skupiny tohoto světa, letniční skupina a denominační, ty evangelické skupiny se objevují spolu. Vidíte? — Jdou do Sodomy (všimněte si teď), aby provedly sklizeň. Za jakým

účelem?

²²⁶ Všimněte si, pošetilá panna. Jistě jste si všimli, že dokonce jeden z mých velkých přátel, opravdový učenec, člověk, který je chytrý, inteligentní, brilantní letniční muž. A všiml jsem si mých bratrů z Křesťanských obchodníků, jak vykřikují ke chvále Boží, protože tam měli episkopální kazatele, katolické kněze. Pozastavuji se nad tím, jestli ti lidé nejsou v hlubokém spánku. Uvědomujete si... oni říkají: „Ó, to je největší věc, kterou jsi kdy slyšel, bratře Branhame. Vždyť přece ti lidé z Episkopální církve sem přicházejí a říkají, že obdrželi Ducha svatého. Mluvili v jazycích; oni to dělali. Chvála Bohu! Říkám ti, oni jsou... jakže, v jejich církvi probíhá revoluce.“ Ó, moji bratři, vy nevíte, co to je? To je znamení.

Matouš 25:10

²²⁷ Když ta moudrá panna chtěla olej... totiž, když ta pošetilá panna chtěla olej; a zatímco ho kupuje, to je čas, ve kterém přichází Ženich! Ó, vy letniční, co se to s vámi děje? No, vy to nemůžete vidět, pokud vám to Bůh neukáže; to je ta jediná, jistá věc. Pokud jste nebyli tam dávno zrozeni, předurčení k tomu, unikne vám to. Požehnané uši jsou těch, kteří uslyší; požehnaná jsou srdce těch, kteří mohou rozumět, protože ten čas je blízko. Každé znamení na to ukazuje, vidíte.

²²⁸ Pohledte, jaký druh probuzení oni mají. Měli veliká probuzení. Vypadá to hezky, ne? Vy říkáte: „Dobře, bratře Branhame, dostal jsi nás na větev.“ To jsem chtěl udělat. Jak byste jinak rozeznali, co je dobré a co zlé? Podrobte to testu Slova. Tímto způsobem můžete poznat, jestli to je dobré nebo zlé. To je ono; dát to jednoduše otestovat Slovem. Podívejte, co to mluví o Slově. Podívejte, co ten který duch mluví o Slově. Pokud on popírá Slovo, pak není z Boha. Rozumíte? Bez ohledu na to, co to je, pokud to popírá Slovo, není to z Boha. Podívejte se, otestujte to Slovem a pozorujte, co se bude dít. Ježíš nás před těmito věcmi varoval — Matouš 24. kapitola a 35. verš. Chci na to pouze poukázat kvůli těmto páskám.

²²⁹ Moment. Máme už jen dvacet pět minut do konce a jsem si jist, že nebudeme schopni probrat ani třetinu, ale i tak to chci přečíst, rozumíte. Matouš 24:35.

Matouš 24:35

²³⁰ Poslouvejte teď opravdu pozorně, co řekl Ježíš. Nuže, jak On nám řekl, že tito dva duchové budou tak blízko, že by to svedlo i vyvolené. Víte o tom nebo ne? Nuže, stane se to? Ano, přátelé.

Matouš 24:35 říká:

Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou.

Matouš 24:24; Marek 13:22

231 Ti dva duchové budou tedy tak blízko sebe... inu, tak to musí být. Musí to tak být. Letniční denominace budou předstírat to pravé do té míry, jak Ježíš řekl, že pouze vyvolení nebudou svedeni. To mě málem připravuje o život. Ale moji denominační bratři, copak nemůžete vidět, proč jsem dělal to, co jsem dělal? Tak podobné, že by to svedlo i vyvolené, kdyby to bylo možné. Ale vyvolení, jsou vyvoleni do věčného života... Nuže, ty říkáš, že se do toho chystám tít; za chvíli se do toho opravdu chystáme udeřit, tnout do živého. Rozumíte? Vidíte, zapamatujte si, vyvolení jsou tím jediným druhem, jež to pochopí.

1. Tessalonicenským 5:21

232 „Dobrá,“ říkáte, „odkud můžeš vědět, že se nepleteš?“ Otestujte mě tedy Slovem. Běžte a otestujte svoji denominaci tímto Slovem. Ať se ukáže, kdo má pravdu. „Všechno prověřujte,“ říká Bible. Říkáte: „Není v tom žádný rozdíl být pokřtěn takovým nebo jiným způsobem...“ V tom je zásadní rozdíl! To je to, co řekl satan Evě.

Skutky 19:2, 3

233 Někteří ve Skutcích 19 již byli pokřtěni. Pokřtil je jeden dobrý křesťanský muž, Jan Křtitel. Pavel řekl: „Přijali jste Ducha svatého potom, když jste uvěřili?“

Odpověděli: „Ani o tom nevíme, že je nějaký Duch svatý.“

On jim řekl: „Jak jste tedy pokřtěni? Jestliže jste se něčeho chopili, měli byste vědět čeho.“ Vidíte? Zeptal se jich: „Jak jste byli pokřtěni?“

Oni řekli: „Janovým křtem — toho významného muže, který pokřtil Ježíše.“

Skutky 19:4, 5; 2. Mojžišova 3:5; Skutky 7:33

234 Pavel řekl: „To teď nebude fungovat.“ Protože Jan nikdy nekřtil na odpuštění hříchů, ale jen k pokání; Oběť ještě nebyla obětována. A když to uslyšeli, dali se pokřtít znovu ve jménu Ježíše Krista.

Co kdyby Mojžíš řekl... Bůh pověděl: „Zuj si boty, Mojžíši!“

235 On řekl: „No, víš, dnes ráno jsem si je přitáhl trochu víc, Pane. Prokážu Ti více úcty; sundám si klobouk.“ To by nefungovalo. On nikdy neřekl klobouk; řekl boty! A to je ďábel, který se to snaží příkrášlit tak, jak to udělal s matkou Evou. Toto všechno je Slovo pravdy, přesně tak,

jak to tam dal Bůh zapsat. Tak tomu věřím.

²³⁶ Nuže, můžete jít dál a říkat: „No dobrá, my máme pravdu.“ Dobře, jen si jděte klidně dál. To je zcela v pořádku. Pokud jste natolik slepí, půjdete si dál a budete vrávorat ve tmě. Toto je to Slovo, které tě bude soudit, bratře, ne tvé vyznání. Ó, vypadá to skvěle. Ano, přátelé, vypadá to skvěle.

²³⁷ A vy říkáte: „Dobře, bratře Branhame, počkej na okamžik. Sláva Bohu, viděl jsem, jak oni tam šli a uzdravovali nemocné.“ Ó, jistě, já také. „Ó, viděl jsem je, jak mluvili v jazycích.“ Ano, já také. Ale nikdy jsem nevěřil a neexistuje nikdo, kdo by mi to mohl za pomoci Slova Božího dokázat, že mluvení v jazycích je počátečním důkazem Ducha svatého. Přál bych si, aby sem takový člověk přišel a dokázal to. Celou dobu jsem k tomu vyzýval. Já věřím v mluvení jazyky. Ano, ale viděl jsem také ďábly mluvit v jazycích, čarodějové a kouzelníci mluvili v jazycích a vykládali je, a přesto popírali, že existuje něco takového jako Ježíš Kristus. Viděl jsem člověka mluvit v jazycích a žil při tom s ženou jiného muže. Stál a díval se mi rovnou do očí a přišlo vidění — zavolal jsem ho stranou a usvědčil jej z toho. A vy to nazýváte Duchem svatým?

2. Mojžíšova 7:10, 11; 2. Mojžíšova 8:17

²³⁸ Ó, ano. Vy říkáte: „Dobře, bratře Branhame, ty nevěříš, že Duch svatý mluví v jazycích?“ Ale ano, ale otestujte to Slovem! Vidíte, Jannes a Jambres dělali zázraky. To je pravda, nedělali je? Ale ano — Jannes a Jambres. Když Mojžíš přišel do Egypta, všechno, co Mojžíš udělal jako znamení, Jannes a Jambres, ti dva čarodějové, mohli udělat totéž — dva ďáblové. Mojžíš řekl: „Blechy!“

Oni řekli: „Blechy!“

Mojžíš řekl: „Hůl na zem!“

Oni řekli: „Hůl na zem!“

„Had!“

„Had!“

Matouš 7:22

²³⁹ To je pravda. Oni mohou dělat zázraky. Bible říká, že v posledních dnech tito ďáblové povstanou a budou konat zázraky a svádět lidi. Je to velice tvrdé, bratře, ale musíš poznat pravdu.

Ježíš řekl: „Mnozí v ten den ke mně přijdou a řeknou: ‚Pane, Pane, nedělal jsem snad toto, nedělal tamto a nedělal to, a tak dále, ve Tvém

jménu“?

Žalm 6:8; Matouš 13:27; Lukáš 13:27

240 On řekne: „Odejděte ode mne všichni, kdo konáte nepravost.“ Co je to nepravost? — Je to něco, o čem víte, že je to špatné, a přesto to děláte; a víte, že Boží slovo má pravdu! Proč hraješ pokrytce? — Kvůli své organizaci; a zobneš něco maličko tady a ten zbytek z toho nechceš vzít. „Činitelé nepravosti“; On řekl: „Odejděte ode mne, nikdy jsem vás neznal.“ Nuže, to je... buď se budeš brodit peklem tady, nebo potom, a tak...

Matouš 24:24; Marek 13:22; 2. Timoteovi 3:8

241 Nuže, zapamatujte si, že to je pravda; to je to, co řekl Ježíš. Jannes a Jambres se postavili proti Mojžíšovi; a pamatujte, že Bible říká: „Jak se oni tehdy stavěli proti Mojžíšovi, tak se v těch posledních dnech znovu objeví (ti duchové) — znovu.“ Cože? — Těsně před vysvobozením lidu. Haleluja! Čas vysvobození je tady! Ježíš řekl v Matouši 24, že oni by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné. Pouze vyvolení to pochopí, sem tam jeden. I vyvolené, kdyby to bylo možné. „Jak Jannes a Jambres se protivili Mojžíšovi, tak tito lidé zkažené mysli, co se týče Slova“ — co se týče pravdy; a Slovo je pravdou. Souhlasí to? Nuže, to není odstředěné mléko, přátelé.

Matouš 24:24; Marek 13:22

242 Podívejte se, Bible říká, Ježíš řekl, že oni si budou tak podobní, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné; ale to je nemožné. To semeno tam spadne, protože ono bylo předurčeno, aby tam spadlo. Ta semena byla zaseta. To denominační je nyní zaseto; Slovo je zaseto. Rozumíte? A Jannes a Jambres, ti lidé... Bible říká, že ti ďáblové povstanou v těch posledních dnech a budou svádět lidi pomocí zázraků a znamení, které budou předvádět. Jak to budete schopni rozlišit? — Slovem.

Matouš 15:13; Matouš 24:35

243 Dokonce Starý zákon říká: „Jestliže oni nemluví podle Zákona a proroků, není v nich život“ — pokud oni popírají jedinou věc. Pak mi ukažte jednu osobu, která kdy byla pokřtěna při použití titulů, „ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého“. Proč to tedy děláte? — Je to věrovyznání, kříženec, mrtvé děti, bastardi, dvakrát zemřelé, vykořeněné. „A každý kořen, jenž můj... každá rostlina, kterou nesadil můj nebeský Otec, bude vykořeněná.“

„I nebe i země pomínou, ale má Slova nepomínou,“ řekl Ježíš. Vidíte teď, proč jsem zastával to, co jsem zastával.

244 Ukažte mi jedno místo, zda není prokletím pro ženu stříhat si

vlasý. Zde to máte. Pak se na mě hněváte. Potom lidé říkají: „Bratr Branham je prorok. Ó, věřte mu jenom, když mluví k lidem a když jim odhaluje jejich hříchy, a tak dále; ale když začíná učit, tomu nevěřte.“ No, ty bídný pokrytče. Ty nic nevíš! Neříká snad Bible, že Slovo Páně přichází k prorokům? Já se nenazývám prorokem, já nejsem prorok. Ale vy to říkáte; já opakuji jen to, co jste řekli vy. A pak se otočíte a mluvíte něco takového. Nemluvte, že jste to neříkali. Mám dokonce nahranou pásku, kde jste to mluvili. Nevěděli jste o tom, že? Jenom řekněte, že jste to ani jednou nemluvili; rád bych to slyšel. Pustím vám váš vlastní hlas.

2. Timoteovi 3:8

245 Tak jako Jannes a Jambres se protivili Mojžíšovi — činitelé zázraků; ale kde bylo Slovo, to pravdivé Slovo? Ti padouši konali zázraky. Byli tam chlapíci, kteří mohli udělat všechno v řadě zázraků. Stáli tam dva pomazaní proroci, nebo prorok a jeho pomocník. Byl tam pomazaný prorok, který se jmenoval Mojžíš, postavil se tam, měl: „Tak praví Pán“. A nakonec to vše bylo před vysvobozením zjevené. Souhlasí to? Ti takzvaní činitelé zázraků zhynuli.

246 Nuže, co se oni snaží dělat? Snaží se vyprodukovat pozdní déšť. Nesmysl! Proč? Ten pozdní déšť se provalí skrze celý svět, bratře. Byl raný déšť setby Slova. To je pravda. A teď budete vidět, co vyprodukuje ten pozdní déšť. Zjistíte, že nastane sloučení. Letniční a všechny ty skupiny se spolu sejdou a zavřou dveře před těmi, kteří to neuposlechnou, a vám nebude dovoleno ani otevřít ústa. Jistě! A tehdy On přijde. Tehdy to On ukáže. Tehdy budete vidět déšť. Ó, to chce pouze klid, utište se, ať to přijde.

2. Mojžíšova 7:11

247 Ó, ale Slovo bylo s tím pomazaným prorokem, protože slovo Páně přichází k prorokovi. Nuže, Bůh nemění svůj systém. Ne, ne. On nikdy nezměnil svůj systém. Tak tedy, co to bylo? Znovu tam stojí tři. Šel tam Jannes a Jambres provádějící zázraky, jako ti, kteří šli do Sodomy, udělali jeden malý zázrak — oslepili lidi. Vidíte? A tady Abraham, ten pomazaný, s Bohem a se svou pomocnicí Sárrou. Souhlasí to? Tady stal Jannes a Jambres předvádějící zázraky — všechno, co mohl Mojžíš udělat ve znamení zázraků, znamení — a tady stálo to pomazané Slovo, prorok, se svým pomocníkem — svým asistentem. Ó, přál bych si, abych teď o tom mohl kázat aspoň tak dvě hodiny.

1. Mojžíšova 11:12; 1. Mojžíšova 7:10; 1. Mojžíšova 19:15, 16; 2. Mojžíšova 12:13

248 V pořádku. V 1. Mojžíšově jedna, zapamatujte si, každé semeno rodilo podle svého druhu. To je věčně závazné. V ní jsou obsaženy

všechny předobrazy. A člověk, který by řekl, jenž by věřil, že Církev bude procházet obdobím soužení, jsem zvědav, z jakého pramene by na to chtěl vzít důkaz? Když dokonce... „Dobře,“ ty říkáš: „Myslím si, že bylo řečeno, že oni...“ To je v pořádku. Všimli jste si tamhle, při jiné příležitosti, jak přišel déšť? A kde pršelo? Noe byl v korábu dříve, než udeřil soud. Sodoma — Lot byl ven ze Sodomy, když se to stalo. My opravdu nepůjdeme skrze období soužení; vy jednoho z těchto dnů odejdete ve vytržení. Jistě. Co my... proč byste měli být souzeni? On vytrpěl mé soužení — Ježíš Kristus. To je to, kde se dokonávalo moje soužení, právě tam. Já jsem Jej přijal a jsem svoboden — „Když spatřím krev, minu tě.“ Je to tak. Mojžíš s Izraelem byl bezpečně chráněný, když přišlo soužení. Je to tak.

1. Mojžíšova 1:11, 12, 26, 27; 1. Mojžíšova 9:6

249 V pořádku, každé semeno musí přicházet podle svého druhu. Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, podle jeho druhu, aby byl jeho Slovem na zemi. On to vyjádřil v Ježíši Kristu. Co to bylo? — Bůh v Kristu. To je ten člověk podle jeho druhu. Vidíte? Když Bůh, který je Slovem... kolik z vás ví, že On je Slovem? Když bylo Slovo v Kristu, v lidské bytosti, v člověku, vyjadřovalo se skrze Něho; byl to Bůh, Slovo v Kristu vyjadřující sebe sama. A Bůh na počátku učinil člověka ke svému vlastnímu obrazu, a to je ten druh člověka, který Bůh tvoří dnes. Fakulty a líhně-inkubátory vychovávají zástupy kříženců. Vidíte, školy. Ale když Bůh povolává člověka, on je pak k jeho vlastnímu obrazu — Slovo se v něm stalo živé. Je to tak. Zde to máte; je to Boží člověk. Člověk k jeho vlastnímu obrazu, na Jeho vlastní podobu. A Ježíš řekl, že on bude dělat skutky, které dělám já. A tak Bůh učinil člověka k obrazu svému, podle svého druhu.

250 Jeho druh — co je to za druh? — Slovo. On je Slovem. Potom, jestliže člověk popírá Boží slovo, jak může být k Božímu obrazu? Položme si tuto otázku. Zepetejme se sami sebe. Jak může být někdo k Božímu obrazu a popírat Boží slovo, když Slovo vyjadřuje podobu jeho samého? „Ó,“ on říká, „to má jiný význam.“ Vyjádřený Boží obraz, a říká: „Já jsem to tak řekl, ale ve skutečnosti jsem to tak nemyslel. Spletl jsem se tam. Odvolávám to. To bylo na jinou dobu. Já jsem to tak nemyslel.“ Ó, pro všechno na světě, hlouposti, dáblovy nesmysly, kterými nakrmil Evu. Nedovolte mu, aby se to snažil strčit vyvoleným do krku. Ne, přátelé. Oni tomu nebudou věřit: „Jen pojď a připoj se do našeho gangu.“ Nepřipoj se k ničemu, ty se musíš narodit; ne připojit se! Nové stvoření.

251 Ano, k jeho vlastnímu obrazu, z Jeho druhu, abys byl jeho

vyjádřeným Slovem na zemi. Ježíš byl vyjádřeným Božím slovem. Věříte tomu? Cím pak máme být my? — Taktéž synové Boží, s tím vyjádřeným Slovem v Církvi, která je nositelem (to je mystické Kristovo tělo), která je nositelem těch samých skutků, které konal Ježíš, když byl tady na zemi. Vidíte? To je ten druh, podle Jeho rodu.

252 Nuže, můžete mít luteránský druh podle luteránů; metodistický druh podle metodistů; katolický druh podle katolíků; letniční druh podle jejich druhu; jednotáře podle nich; trojiční podle nich, ale jestliže jste rodem Božím, pak je to něco jiného. Vidíte, jste vyjádřeným obrazem Slova, který se manifestuje. Ó! Co? Musí to tak být. Jestliže na to padá voda, musí se to projevit.

1. Mojžíšova 1:27; 1. Mojžíšova 9:6

253 Pak mu dejte narození, nějaký druh podle... Bůh stvořil člověka ke svému obrazu. Myslím, že nemám čas na to další vyjádření; je to krásné, ale nechci... všechna Boží slova jsou báječná, vidíte. A podívejte se sem, kde jsem měl být do oběda, a já jsem ještě takhle od toho daleko. Asi v jedné šestině. V pořádku, mohu... tady to přerušíme, co říkáte? Pak... kolik z vás může přijít odpoledne? Zvedněte ruce. Dobře. Nechci vás tu držet příliš dlouho. Nuže, já jen... nechci vás unavovat. A teď vy chlapci při těch páskách, nechte je běžet ještě na chvíli a já to za chvíli sám přeruším. V pořádku.

Jan 1:14

254 Nuže, naše poslední myšlenka byla, že Bůh učinil člověka ke svému vlastnímu obrazu, podle svého druhu. Bůh učinil člověka podle svého druhu. Pochopili jste to? Člověk podle jeho druhu. Tak tedy, jakým druhem člověka on byl? Jestliže se ohlédnete zpět a podíváte se, jaký On byl, když se stal tělem, to je ten druh člověka, jakého On formuje. Je to jasné? Člověk podle jeho druhu. Amen. Souhlasí to nebo ne? To je člověk jeho druhu.

2. Samuelova 15:6; 2. Samuelova 16:9; Skutky 13:22

255 On jednou na jiném místě řekl jednomu muži: „Ty jsi podle mého vlastního srdce.“ Člověk podle jeho vlastního srdce — David. Vzpomínáte si na to? Duch Boží v Davidovi. David, zavržený král. Ten pomazaný bývá stále zavrhován. David, ten zavržený král, vystupoval po stráni, když jeho vlastní lid... budu o tom kázat v následujících třech minutách. Když Davidův vlastní lid měl být; jeho vlastní druh ho sesadil z trůnu, jeho vlastní syn, a svrhl ho z trůnu. David odcházel a dokonce jeden z nich tam vyšel a plival po něm — po tom pomazaném králi. Ten chlapík tamtudy procházel, kulhavý ve své nauce (Bible říká, že kulhal, víte) a on šel kolem a plival po tom králi.

Sledujte Krista. Plivali po NĚm! Ten posel po jeho boku, anděl, který ho reprezentoval, vytasil meč a řekl: „Mám na tom psovi, který plive po mém králi, nechat hlavu?“ Ten anděl řekl: „Dám mu smrtelnou ránu!“

2. Samuelova 15:30; 2. Samuelova 16:9, 11

256 David řekl: „Schovej svůj meč. To mě muselo potkat.“ Vystoupil na vrchol toho jeruzalémského kopce, podíval se dolů (zavržený král) a zaplakal. O osm set let později tam byl Syn Davidův, ten Duch, který byl z části v Davidovi, stál na tom samém kopci, zavržený král, posmívali se Mu. Je to pravda? Dovedu si představit, co na to řekl Bůh, ten anděl, který tam kráčel vedle Něho, když On takto vystupoval na Golgotu: „Mám nechat hlavu na tom psovi?“

„Nech ho tak.“ Ó, aj, ten čas přichází.

2. Samuelova 19:9, 23

257 Ale jak to bylo s Davidem, když se vracel? Ten děj se změnil. David přicházel triumfálně. Ten chlapík běžel naproti a žádonil o milost. Opravdu, nech ho tak. On jednoho dne přijde v moci. Pak se ten smích změní v něco jiného. Je to tak, nechte je jen tak.

Žalm 119:11; Skutky 13:22

258 Ale Bůh řekl: „Davide, ty jsi muž podle mého srdce.“ Když Bůh tvoří člověka, on je z jeho druhu. David řekl: „Tvé Slovo jsem skryl ve svém srdci, abych nezhřešil proti Tobě, Pane.“ To jediné co potřeboval, byl déšť. David by byl býval v pořádku, kdyby byl měl ten déšť, ale Duch svatý ještě nebyl dán. On měl Slovo, a to Slovo bylo v něm a on to mohl poznat; řekl: „Skryl jsem to ve svém srdci, Pane. Ono nerozkvete a neprojeví se tak, jak by mělo, ale já jsem to tam ukryl, Pane. Skryl jsem to.“ Ale když přišel Ježíš, který byl tím manifestovaným Slovem, vybral z toho ten zárodek života a vrátil to zpátky do Slova. A když Davidův pohár přetékal, co mají dělat ty naše? Je to tak. Aniž by měl Ducha. Amen. Není On nádherný? Milujete Jej?

Není On nádherný, nádherný, nádherný?

Není můj Pán Ježíš nádherný?

Oči vidí, uši slyší,

co je zaznamenáno v Božím slově;

není můj Pán Ježíš nádherný?

259 Že ano? Kolik z vás Jej miluje? Kolik z vás Jej miluje? Ó, On je nádherný. Nuže, je to drsné, přátelé. Je to velice drsné. Nemám v úmyslu sám o sobě být takový. Doufám, že tomu rozumíte. Ale dnes se snažím vyjádřit to, proč jsem dělal ty věci, které jsem dělal.

260 Nuže, uděláme v tom teď takovou malou analýzu, dříve než se rozejdeme na oběd. Chci, abyste věděli, že já... toto byl můj motiv a můj cíl, Slovo Boží. Můj motiv je, abych se Mu líbil. A já nemohu naslouchat všemu a přitom věřit Božímu slovu; taktéž poslouchat všechno možné a líbit se Bohu. Můj motiv je poznat jeho Slovo a líbit se Bohu tím, že Mu budu sloužit podle jeho Slova. Ne, že bych měl něco proti... Nuže, každý, kdo tady je a kdo se narodil z Ducha Božího, který přebývá v té vyvolené skupině; možná, že byl jednou metodistou, baptistou, presbyteriánem, letničním, ať už byl takový či takový. Nuže, vy to víte. Vy to víte. Tak potom, vidíte, když řeknete: „Jdi za nimi,“ to je to, co bychom měli udělat. Tam jistě někdo je. Jestliže zasejete semeno; jednoho dne bude sklizeň. Ono padne... někteří z nich půjdou kolem a řeknou: „On je pouhý svůdce.“ Neřekli snad totéž o Pánovi? „Na tom není nic zvláštního.“ No, dobrá, proč to pak nechcete zkontrolovat se mnou? „On není nic jiného než svůdce.“ Zkontrolujte to pak se Slovem. Vidíte, jestliže to není Slovo, pak je to svůdné, rozumíte. Nuže, pokud se vaše teologie liší od Slova, pak není správná.

Matouš 19:29

261 Nuže, jiní půjdou kolem a řeknou: „No, víte co, věřím, že to nějaký čas zkusím.“ On to zadusí. Je to tak. Ale když se opravdu vyprázdníte, řeknete: „Pane Ježíši, už více ne já, ale od této chvíle Ty.“ Pak to přinese stonásobnou úrodu. Věříte tomu? Já tomu také věřím. Svobodné, spravedlivé vůči všemu. Je to tak. Ano, přátelé. Slibuji věrnost mému Pánu, rozumíte, že budu kázat jeho Slovo a stát na Jeho pravdě, kdyby mě to mělo stát i život. Budu v tom pokračovat stále stejně.

Židům 11:37

262 Protože bych byl... byla by to pro mne velká pocta; ne, že bych si to přál, ale kdybych to musel podstoupit a moje krev by byla přimíšená na této zemi, jak to potkalo ty, jejichž krev byla smíchaná pro tutéž věc — jako s těmi, kteří zemřeli ve lvích jámách; jako s těmi, kteří zemřeli na křížích; jako s těmi, kteří byli rozřezáváni pilami — jenž byli vyobcováni svými organizacemi a toulali se v ovčích a kozlích kůžích a strádali. To by pro mne bylo veliké privilegium; tak jako Kristovi učedníci, když se vrátili a měli z toho velikou radost, protože byli schopni snést pohanění kvůli Jeho jménu. Oni to mohli snést pro Něj, to své malé utrpení. Já nechci trpět, nikdo nechce trpět. Rád bych spojil své ruce se všemi denominacemi a řekl: „Bratři, pojďte.“ Rád bych to udělal. Ale pokud bych to udělal, vzal bych svoji ruku z Jeho ruky. Ať je to ode mne vzdáleno, abych to kdykoliv udělal. Jestli zůstanu sám, zůstanu s Ním a s jeho Slovem.

1. Mojžíšova 1:11, 12

263 Jak řekl Eddie Perronet: „Na Kristu, pevné skále, stojím a všechny jiné základy jsou sypkým pískem.“ A Kristus je Slovo. „Na počátku...“ A co to je? Každé semeno rodí... každé semeno rodí podle svého druhu. Denominační semeno zrodí podle svého druhu. Letniční organizace zrodí podle svého druhu. Baptistické semeno zrodí podle svého druhu. Co to je? Stále a stále organizace.

264 Chystáme se dnes odpoledne ukázat, nakolik bude vůle Páně, jak oni začali a co to způsobilo, a kde Bible říká, že oni budou a jak oni skončí — přesně jaký bude jejich konec.

265 Ať Bůh požehná vás všechny v autech. Mnozí z vás jsou v autech, ti, jež se nedostali dovnitř, poslouchají skrze tento mikrofon. Bůh ať požehná vás, kteří stojíte podél stěn i vás, kteří tu dnes ráno sedíte. A doufám, že z milosti Boží jsem nepřinesl žádné pohoršení. Ale vyjasňuji náš postoj.

266 Nuže, jestliže věříte v tu stejnou věc, kterou jsem řekl dnes ráno, nezaujali byste snad tentýž postoj? Určitě ano. Skloňme na chvíli své hlavy.

267 Milostivý, nebeský Otče, nemáme v úmyslu ukončit toto shromáždění, ale jen je přerušit na chvíli, na malý odpočinek. A teď, ať tato semena, která dnes ráno byla zasetá, ať mohou padnout na dobrou, úrodnou půdu. Ať mohou přinést hojnost, Pane, hojnost věčného života. Prosíme teď, Otče, aby tato semena, která byla zasetá, aby tam ležela a čekala na spadnutí toho pozdního deště. Čekali — ti, jenž očekávají na Pána, nabývají nových sil. Bože, kéž bychom nepředbíhali Slovo, ale zůstávali v Něm. Vyslyš, Pane.

268 Požehnej teď nás i ty, kteří jdou pojíst, prosím, abys jim dal jejich oběd a požehnal jejich jídlo a dal jim sílu a přivedl je odpoledne včas, Pane, ať tady sedí a čekají v tomto chrámě. A pomoz mi, když se půjdu modlit a když se vrátím. Prosím, abys mne čerstvě na toto odpoledne pomazal. Vyslyš, Pane, abych mohl těmto lidem přinést to, o čem jsem přesvědčen, že je tvým Slovem pro tyto lidi. Vyslyš, Otče.

Galatským 1:8, 9

269 Prosím, abys požehnal našeho milovaného pastora, bratra Neville, našeho vzácného bratra — za několik minut půjde sem do vody se skupinou lidí, kteří se dávají pokřtít. A, Otče, pokud je tu dnes ráno někdo, kdo byl pokřtěn jinak než křesťanským křtem, jež tvůj velký služebník Pavel — a on řekl, že má Slovo Boží v sobě — řekl: „Kdyby člověk nebo anděl z nebe (kdyby i anděl sestoupil z nebe, jako satan

byl ve formě anděla), kdyby sestoupil dolů a řekl něco jiného než to, co řekl On, ať je proklet.“ Otče, my víme, že je to napsáno v Písmech, a já prosím, Otče, aby to vsáklo do jejich srdcí, že Pavel byl opravdu tím, který přiměl lidi, kteří nebyli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů; on byl tím, který přikázal, aby byli znovu pokřtěni. Ať to těmto lidem dojde, Otče. Ať si uvědomí, že tato bohoslužba křtu probíhá — ať si uvědomí, že je to pravda a ať jsou si vědomi toho, že nemůžou předložit ani jedno místo v Písmu k obhájení své trojiční myšlenky, tří bohů. Otče, my samozřejmě věříme, že Ty jsi v trojím úřadě — Otce, Syna a Ducha svatého. S naprostou jistotou tomu věříme, Pane, ale to z Tebe nedělá tři bohy, dělá Tě to jedním Bohem, který sloužil ve třech úřadech — jako Otec, Syn a Duch svatý; a jméno toho Boha bylo nazváno Ježíš Kristus. Nuže, to je to jméno — Otce, Syna a Ducha svatého.

Zjevení 17:1, 5

²⁷⁰ Otče, ať to tito lidé uvidí a jsou poslušní jít k vodnímu křtu na odpuštění svých hříchů. A ať těchto pár slov o křtu teď zapadne hluboko do jednoho každého srdce, protože nevíme, kolik nám toho ještě zbývá, Otče. Je to velice blízko. Nepřítel, jak očekáváme, že budeme o tom dnes odpoledne mluvit, se zakořeňuje čím dál hlouběji, stává se čím dál tím více troufalejší. Od doby, kdy zabrali trůn, pokračují dál. Pane, vidíme to ze všech stran. Ne komunismus, Pane. Kéž by lidé byli schopni tomu porozumět, že je to romanismus, ta stará matka smilnic a její nevěstky; a my vidíme, Pane, jak se to stává obrazem šelmy; a tady jsme.

²⁷¹ Bože, Otče, buď k nám teď milostiv a uděl, abychom se všichni dostali do bezpečí, do korábu, a byli připraveni na pozdní dešť. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

²⁷² A teď pro vás, kteří jste tady v budově, pokud si chcete odskočit něco sníst, v pořádku. A jestli máte touhu — vraťte se zpět. Přijďte znovu tak rychle, jak jen to po tom křtu bude možné; nuže, postavme se teď na chvíli. Povstaňme společně. Kolik z vás věří Slovu Páně, zvedněte ruce. Amen. Ó, díky Pánu. Ó, jak miluji Ježíše.

*Ó, jak miluji Ježíše;
ó, jak miluji Ježíše;*

(Bratr Branham se modlí nad kapesníky.)

*Ó, jak miluji Ježíše,
protože On dřív miloval mě.*

